

انجمن علمی اقتصاد شهری ایران ساده ترین تعریف تراکم، نسبت میزان مردم تقسیم بر زمینی است که در آن حضور دارند

شهرها و چالش تراکم

تراکم جمعیت یکی از مهمترین مسائل شهری است. در واقع گروهی از غریبه‌ها موقتاً می‌کنند که زندگی خود را بر سرای حفاظت، فرصتهای مشترک و با حیات نیا به با هم بدون در نزدیک یکدیگر نسپری کنند. در جهانی که جمعیت شهرنشین آن در حال حاضر بیشتر از ۵۰٪ است، این وضعیت برای بسیاری از انسان‌ها مشترک است.

ساده ترین تعریف تراکم، نسبت میزان مردم تقسیم بر زمینی است که در آن حضور دارند. بر این اساس، ۷ میلیارد انسان زندگی می‌کنند که تقسیم آن بر سطح زمین، به این معنی است که تراکم جمعیت تقریباً ۵۰ نفر در هر کیلومتر مربع است. این جمعیت اگر به طور مساوی بر کوه‌های جهان، بیابان‌ها و اماکن دیگر گسترش یابد، هر فرد ایستاده حدود ۱۵۰ متر دورتر از نفر بعدی قرار خواهد گرفت.

در حالی که از لحاظ بین‌المللی میزان تراکم شهرها به دلیل مناطق حاشیه‌ای در حومه آن تعریف نشده است، اندازه گیری «تراکم شهری» باید همراه با مناطق حاشیه‌ای آن باشد. طبق اطلاعات جمع آوری شده توسط دفتر استاکن بشر سازمان ملل متحد (هیئات) از دفاتر سرشماری ملی، شهرها داکا پایتخت کشور بنگلادش با تراکم ۴۴۵۰ نفر در هر کیلومتر مربع تراکم ترین شهر جهان است. بیشتر شهرها آسیای در بالای ایلیست قرار دارند؛ یعنی در تبه دوم و مایل در تبه چهارم قرار دارند. مدلین، پرجمعیت ترین شهر جنوب آمریکا در هر دو سوم قرار دارد با کارابلانکا و لاگوس در افریقا نیز در تبه‌های بعدی قرار دارند.

امام‌عبارهای اندازه گیری مختلف نتایج متفاوتی را نیز در بنیال دارد به عنوان مثال، سالنامه جمعیتی سازمان ملل متحد معیارهایی را برای «شهر مناسب» این اندازه‌دهد است. این کوچکتر نشان می‌دهد که مائیل پر جمعیت ترین شهر جهان است ضمن اینکه کالاشهرهایی مثل پاریس، آتن و پاریس و نیز در صدر پر جمعیت ترین شهرهای اروپا هستند. نیویورک که تراکم ترین شهر در شمال آمریکا سیدنی تراکم ترین شهر در استرالیا است.

اما چه چیزی باعث تراکم بالا در شهرها می‌شود؟ در حالی که ریشه‌های آن رشد و توسعه شهری پیچیده و به هم پیوسته هستند، عواملی وجود دارند که به سادگی در مردم‌ها به محیط‌های با تراکم جمعیت بالا منجر می‌کنند. نخست عامل مرزهای طبیعی هستند. ماله، پایتخت مالدیو، جزیره‌ای با مساحت کوچک ۵۸ کیلومتر مربع و جمعیت آن بیش از ۱۳۰۰۰۰ نفر است. در این شهر ساختمان بلند و فوق العاده دینی و جاذب از لحاظ معماری وجود ندارد، اما نیاز به ساخت بر روی هر قطعه ممکن از زمین به معنی تراکم ۲۳۰۰۰ نفر در هر کیلومتر مربع است.

تأثیر زندگی تراکم انسانها در یک جزیره با محدودیت مساحت، می‌تواند به تراکم زیاد منجر شود. قبل از آن مترو که شدن و باقی ماندن ویرانه‌ها روی جزیره هاشیما نزدیک تاراکاکی در ژاپن، بیش از ۴۰۰۰۰ نفر در یک منطقه با حدود ۴۰۰ متر طول و با تراکم بالای ۸۲۵۰۰ نفر بر کیلومتر مربع زندگی می‌کردند.

یکی دیگر از علتهای تراکم، مرزهای دفاعی هستند. از تبه‌های شبیه قلعه در عصر آهن تا قلعه‌های قرون وسطی، حفاظت نظامی مردم را تشویق به زندگی در یک چارچوب مشخص می‌کند. در اروپا، در پایان قرن ۱۷، ده‌های مستحکم بسیاری از شهرها را احاطه بود. این این محاصره نظامی هنوز هم در نوار غزه اعمال می‌شود که به طور کامل در توسط اسرائیل و مصر مسدود شده و در تبه پنجم بالاترین تراکم جمعیت در روی زمین است.

پس از آن زمان آغاز بهره برداری از فضای عمودی بود. مورخان می‌گویند که در مریستان بیش از ۱ میلیون نفر جمعیت وجود داشته (هر چند این رقم تردید است)، که بسیاری از آنها در جزیره با بصورت فشرده زندگی می‌کردند و بلوک‌های آبار تمای افزایش تا شش طبقه بالای مغازه افزایش یافت. این فرم شهری هنوز در اروپای معاصر مرسوم است. اختراع آسانسور امکان افزایش تراکم را فراهم کرد. با استفاده از بعد سوم، ساختن آسمان خراش نیز امکان پذیر شد. این امر منجر به ایجاد دره منتهی شد که حتی امروز هم با مقدار زیادی فضای تجاری‌ای تراکم ۲۶۰۰۰ نفر بر کیلومتر مربع است. همچنین هنگ کنگ با جنگل‌های خود دارای بلوکهای مسکن ۷۴ طبقه شلوغ در پای کوه شد. تنها محدودیت‌های فیزیکی منجر به تراکم جمعیت نمی‌شوند، بلکه مسائل اقتصادی نیز در این میان دخیل هستند. مردم باید مکانی برای زندگی پیدا کنند، و زمانی که فشار اقتصادی قوی به مردم وارد می‌شوند، آنها به منطقه‌ای با کمترین امکانات کوچ میکنند و بدین ترتیب رانگه‌نشینی گسترش می‌یابد. انفجار جمعیت در ۲۰ قرن بیستم و فشار اقتصادی موجب ایجاد محلات فقیرنشین با بیشترین تراکم می‌شود. این امر باعث می‌شود که این محله‌ها اغلب از لحاظ سیاسی و از طرف دولتی رسمیت شناخته نشوند و در نتیجه موجب عدم امنیت، افزایش جرم و جنایت، مبادله مواد مخدر، بیماری‌های طبیعی، محرومیت و فقدان آموزش می‌شود.

هفته نامه «پدیده شهر» چالش‌های پیش روی شورای پنجم را بررسی می‌کند:

نسخه نجات شورای پنجم

عابدین سالاری اسکرا: در سیر هفته نامه «پدیده شهر» تجربه چهار دوره شورای شهر تهران در پیش روی ماست. دو ماه دیگر شورای پنجم مستقر و آغاز به کار خواهد نمود. شورای پنجم از حیث ترکیب سیاسی شورای یکدستی است و به او دو گاه سیاسی اصلاح طلبان تعلق دارد. از حیث ترکیب سیاسی این شورا، مانند شورای اول است. شورای دوره دوم نیز کاملاً یکدست در اختیار اصولگرا این بود. شورای سوم و چهارم با ترکیب هر دو جریان سیاسی با اکثریت اصولگرایان همراه بود. در این نوشتار می‌کوشم با بررسی تطبیقی چهار دوره قبلی شورا، چالش‌های پیش روی شورای پنجم را بازسنجی کنم.

دست به انتخابی متفاوت بزنند: انتخاب شهرداری با هویت پر رنگ تکنیکی، فنی و علمی! شورای پنجم و شهرداری همسوی با آن می‌تواند همان راه و رویه را ادامه دهد، اما باید تبعات طبیعی ناشی از ثانویه سازی کارکرد نظارتی شورا را بپذیرد. از این رو، شورای پنجم باید مرز دقیق و روشنی میان حمایت از شهرداری و نظارت بر آن، تعریف و عملیاتی و بر سر چارچوب‌های آن به اجماع درونی برسد.

برای تبیین چهار چوب‌های عملیاتی این مژم موضوعات زیر قابل طرح می‌باشد: شرفای پنجم که منتقد وضع موجود است و بخش عمده‌ای از مسائل و چالش‌های امروز شهر تهران را ناشی از تقوق کارکردهای سیاسی شهرداری و شورای تهران می‌داند، امروز در یک نقطه شورا در هر دو روز یکشنبه و سه شنبه هر هفته می‌باشد (در چهار دوره قبلی شورا جلسات روزهای یکشنبه غیر علنی برگزار شده است).

دومین الزام در زمینه شفافیت و پاسخگو کردن شورا و شهرداری، این است که مدل حسابرسی سال ۹۲ را الگوی مناسبی برای نظارت بر شهرداری بداند و در قدم اول با انتخاب حسابرسان مستقل تصویر دقیق و روشنی از ۱۲ سال اخیر به شهروندان تهرانی ارائه و در قدم بعدی در طول چهار سال آینده همین مدل حسابرسی را در «شهرداری هسسو» عملیاتی و نهادینه سازد.

شورای شهر برای نظارت سیستمی ابزارها و امکانات لازم را در اختیار ندارد. گیری زمینه فساد و رانت جویی اولین ثمره و محصول تعطیلی وظیفه نظارتی شورای شهر می‌باشد. شورای پنجم و شهرداری همسوی با آن می‌تواند همان راه و رویه را ادامه دهد، اما باید تبعات طبیعی ناشی از ثانویه سازی کارکرد نظارتی شورا را بپذیرد. از این رو، شورای پنجم باید مرز دقیق و روشنی میان حمایت از شهرداری و نظارت بر آن، تعریف و عملیاتی و بر سر چارچوب‌های آن به اجماع درونی برسد.

برای تبیین چهار چوب‌های عملیاتی این مژم موضوعات زیر قابل طرح می‌باشد: شرفای پنجم که منتقد وضع موجود است و بخش عمده‌ای از مسائل و چالش‌های امروز شهر تهران را ناشی از تقوق کارکردهای سیاسی شهرداری و شورای تهران می‌داند، امروز در یک نقطه شورا در هر دو روز یکشنبه و سه شنبه هر هفته می‌باشد (در چهار دوره قبلی شورا جلسات روزهای یکشنبه غیر علنی برگزار شده است).

دومین الزام در زمینه شفافیت و پاسخگو کردن شورا و شهرداری، این است که مدل حسابرسی سال ۹۲ را الگوی مناسبی برای نظارت بر شهرداری بداند و در قدم اول با انتخاب حسابرسان مستقل تصویر دقیق و روشنی از ۱۲ سال اخیر به شهروندان تهرانی ارائه و در قدم بعدی در طول چهار سال آینده همین مدل حسابرسی را در «شهرداری هسسو» عملیاتی و نهادینه سازد.

شورای شهر برای نظارت سیستمی ابزارها و امکانات لازم را در اختیار ندارد. گیری زمینه فساد و رانت جویی اولین ثمره و محصول تعطیلی وظیفه نظارتی شورای شهر می‌باشد. شورای پنجم و شهرداری همسوی با آن می‌تواند همان راه و رویه را ادامه دهد، اما باید تبعات طبیعی ناشی از ثانویه سازی کارکرد نظارتی شورا را بپذیرد. از این رو، شورای پنجم باید مرز دقیق و روشنی میان حمایت از شهرداری و نظارت بر آن، تعریف و عملیاتی و بر سر چارچوب‌های آن به اجماع درونی برسد.

برای تبیین چهار چوب‌های عملیاتی این مژم موضوعات زیر قابل طرح می‌باشد: شرفای پنجم که منتقد وضع موجود است و بخش عمده‌ای از مسائل و چالش‌های امروز شهر تهران را ناشی از تقوق کارکردهای سیاسی شهرداری و شورای تهران می‌داند، امروز در یک نقطه شورا در هر دو روز یکشنبه و سه شنبه هر هفته می‌باشد (در چهار دوره قبلی شورا جلسات روزهای یکشنبه غیر علنی برگزار شده است).

دومین الزام در زمینه شفافیت و پاسخگو کردن شورا و شهرداری، این است که مدل حسابرسی سال ۹۲ را الگوی مناسبی برای نظارت بر شهرداری بداند و در قدم اول با انتخاب حسابرسان مستقل تصویر دقیق و روشنی از ۱۲ سال اخیر به شهروندان تهرانی ارائه و در قدم بعدی در طول چهار سال آینده همین مدل حسابرسی را در «شهرداری هسسو» عملیاتی و نهادینه سازد.

شورای شهر برای نظارت سیستمی ابزارها و امکانات لازم را در اختیار ندارد. گیری زمینه فساد و رانت جویی اولین ثمره و محصول تعطیلی وظیفه نظارتی شورای شهر می‌باشد. شورای پنجم و شهرداری همسوی با آن می‌تواند همان راه و رویه را ادامه دهد، اما باید تبعات طبیعی ناشی از ثانویه سازی کارکرد نظارتی شورا را بپذیرد. از این رو، شورای پنجم باید مرز دقیق و روشنی میان حمایت از شهرداری و نظارت بر آن، تعریف و عملیاتی و بر سر چارچوب‌های آن به اجماع درونی برسد.

متاور توسعه و رشد مجموعه بشود. در این خصوص لحاظ چند اصل مهم و حیاتی می‌باشد.

۱: لزومه فعال نشدن شکاف‌های سیاسی و غیره واقعی این است که در درجه اول، شهردار غیر سیاسی برای تهران انتخاب شود و در دوم، مدل تقسیم قدرت در درون شورا و کمیسیونهای آن بر اصل «مشارکت مبتنی بر مزیت نسبی» اعضا صورت پذیرد. در صورت رعایت این دو اصل، فعال بودن چالش‌هایی مانند طرح نظرات و دیدگاه‌های متفاوت، اساساً سه نفع از شورا به افکار پویایی‌زنده بودن شورا می‌باشد.

۲: احتمالاً بخش رسانه‌ای جریان قوی تلاش می‌کنند که تصویری چند پاره، چند تکه و سیاسی از شورا به افکار عمومی نشان دهد. از این رو شورای پنجم باید با بهره گیری از تجارب شورا اول در این زمینه، در زمین آنها بازی نکند و چهره‌ی یک شورای کار آمد، زنده، پاسخگو و شفاف به افکار عمومی پشتیبان خود ارائه نماید.

شورای پنجم در صورت رعایت نسبی اصولگرایان در دعوت نگردن با، یکدیگر در فضای عمومی و رسانه‌ای، شورای اول نمادی از چند دستگی و چند پارگی سیاسی می‌باشد که از قضا، این شورا در اختیار اصلاح طلبان آن مقطع بود. امکان بروز این چالش در این دوره از شورا نیز به صورت بالقوه وجود دارد. در صورت تکرار رفتارهای دوره اول از شورا نیز به صورت بالقوه وجود دارد.

امکان فعال شدن عملی این شکاف‌ها وجود دارد. البته بالندگی و اختلاف نظر در شرایط پهنه و غیر سیاسی می‌تواند

محله آرامنه

محله آرامنه، محله پروژه های نیمه کاره

نبود فضای سبز، بافت فرسوده،
 نیمه کاره ماندن پروژه های عمرانی؛
 ۳ چالشی که محله آرامنه را
 به مرز خفگی رسانده است

میان زمین و آسمان آویزانیم!

۷۰ درصد محله بافت فرسوده است!

مصباح چرخه حسینی، رابط شورایی محله ارمنه در جریان برگزاری نشست هم اندیشی چالش ها و فرصت های محلات با اشاره به معضل اصلی محله بافت فرسوده، گفت: جز کسبه قدیمی محله هستیم و به دلیل گست

و گذار مکرر در محلات اشرف نسبتا کاملی در مورد بافت فرسوده دارم. معتقدم در این محله بالای ۵۰ درصد مساحت، اگر بخواهیم در حقیقت حساب کنیم بالای ۷۰ درصد هست. الان گذرها اصلاح نشده، عقب نشینی نشده است. برای مثال یک پارک در طرح تفصیلی عنوان می کنند این خیابان ۱۲ متری است. بعد از چند وقت می گویند ۱۶ متری می شود. این تغییرات مشاهده عقب و جلو ماندن خانه ها یک در میان هستیم.

وی افزود به تعبیری املاک دهنده ای می شوند، اگر خدای ناکرده نژادهای اتفاق بیفتند، آن ها هم سعادتمند هستند که از دنیا رفته اند. آن ها هم که زنده هستند، خوراک موش های زنده خوار خواهند شد. الان ما می بینیم اگر آسپسی به این محله وارد شود، اتفاقی بیفتد اصلا امکان آمدن آسپس نیست که بخواهد ماشینی بیاید و بخواهد خاکبرداری شود. واقعا کوچه های ۴، ۲، ۱ متری اصلا کوچه های بن بست که قرار است باز شود، در طرح تفصیلی عنوان کرده که بن بست است باید باز شود، به آن کوچه جواز دادند ولی مجدداً در ادامه بن بست شده است!

این فعال اجتماعی تأکید کرد: چند تا راهکار داشته ام که به عزیزان شورای شهر هم عنوان کردم. حداقل با این بزرگوار می آید جواز می گیرند، سازه های آن محله و منطقه هستند، یک نشست داشته باشید، بگویند که این اولویت ما این چند کوچه است. ما هزینه عوارض جواز را صفر می گیریم، آن را می هم که می خواهیم بدهیم، به سرعت به شهرداری می کنیم و ما می خواهیم این محله را انبساطی کنیم. واقعا کسانی هم هستند که انجام دهند، ولی از طرف منطقه و شهرداری و شورای شهر و با خود وزارت مسکن کاری انجام نشده است. ولی اگر بیایند بگویند که این طرح تفصیلی ما این است، اگر این کار انجام شود خوب است، سازندگان محله را دعوت کنند. این موارد هیچ هزینه ای برای دولت ندارد یا برای شهرداری و برای شورای شهر. این موارد را انجام دهند، ۲۰ تا سازه زنده می آیند هر کدام دو تا سه خانه را جمع می کنند، همین که از بافت ریزانه، درشت می شود و گذر هم اصلاح می شود.

سید چرخه حسینی در ادامه سخنانش به فقر فرهنگی محله که نتیجه سیاست گذاری های اشتباه است، اشاره کرد و افزود: این بحث از مدارس باید آغاز شود. یعنی الان پیشگیری را در بحث فرهنگی و در بحث مدارس در سطح کل تهران را عرض می کنم، در مدارس ایران اگر این مورد را انجام دهند، با یک نگاه ویژه انجام شود، من فکر می کنم موفق خواهند شد.

محله در بن بست است!

مهنم دبیر شورایی محله که ۴ دوره در شورایی محله ارمنه فعالیت داشته است در جریان برگزاری نشست هم اندیشی چالش ها و فرصت های محلات در خصوص مسائل محله اظهار داشت: یکی از معضلات ما در زمینه سلامت و محیط زیست است، بند کشی و اصلاح جدول در محله به جهت کولونی شدن فضای مناسب برای جانوران مانند موش ها و این موارد است. با توجه به اینکه وقت عمل به وجود نمی آید خودش کولونی موش تشکیل می شود.

وی افزود: نصب لایم حاشیه های امام علی و روشنایی مسیر که باید پیمانکاران روشنایی را تامین می کرده است، ولی خوب تامین نکرده و مغفول مانده است و اهالی محله به واسطه کمبود روشنایی امنیتی در حاشیه راه های امام علی که از تقاطع سیلان شمالی تا بل شیرین اصفهانی است، ندارند. این فعال اجتماعی افزود: جلوگیری از ورود پسماندهای فاضلاب های منازل به جوی ها و جمع آوری زباله به تفکیک خشک و تر، شیشه و بطری و کامپیوتر جلوگیری از بساط گذاری بار و کالا و موارد دیگر توسط مغازه داران در سطح پیاده روی خیابان ها از دیگر معضلات و چالش های محله ارمنه است.

خیابان ۴۰ متری به خیابان ۱۰ متری وصل شود مشکل ساز نیست؟
مهنم در ادامه کار نشان ساخت: از دیگر خواسته های محله ادامه طرح خیابان شهید مطهری از تقاطع سه راه زندان تا خیابان به قول معروف تهران نشو با امام علی است. این طرح بررسی شد، کارهای نهایی آن انجام شد که به گفته آقایان آقایان قالیباف و دوستان گفتند که کمیسیون ماده ۵ آن را رد کرده

است. ما می گویند که بار ترافیکی بیشتر ایجاد می کند. حالا خواسته اهالی این است که اگر آقایان خودشان را جای اهالی این محله بگذارند بیایند در این محله اگر به خودشان اجازه می دهند که در اینجا ساکن شوند، خواهند دید که نه تنها معضلی را به وجود نمی آورده، بلکه مشکلات را کم خواهد کرد. تنها راه دسترسی خیابان مطهری به مجموعه یک خیابان ۴۰ متری می آید به صورت قیف می شود به یک خیابان ده متری. شما بروید ببینید چه بساطی درست کرده اند. الان اگر اهالی این محله بیایند در این محله وصل می شود به یک خیابان ده متری. شما بروید ببینید چه بساطی درست کرده اند. این محله اصلا می بینید که یک ساعت دو ساعت در ترافیک هستند، چون یک سه راهی است، آمده آنجا یک خیابان ۴۰ متری از آن طرف می خواهند بروند به خیابان بزرگراه صیاد یک ترافیک دارد، می خواهیم ببینیم در محله، بار ترافیکی قفل می شود، پس می زند و در بارندگی ما که ترافیک و اولیا می شود تا خیابان بازی یعنی و حتی تاسه رود می رسد. تنها راه خروجی محله از میدان شهید نامجو به شریعتی، خیابان شیخ صفی است. محله بن بست شده است. دو تا اتوبان اصلی اتوبان

صیاد شیرازی و امام علی (ع) محله را قطع کرده است. منطقه را قطع کرده است! وی افزود: بنابر این وقتی که این دو شیرین اصلی وارد منطقه و محله شده است، اهالی منطقه و محله این انتظار دارند که سهولت دسترسی به خارج از محله را داشته باشند، به خیابان نامجو، خیابان سیلان و نظام آباد، بعضا ماشین آتش نشانی هم نمی تواند آنجا حرکت کند! ترافیک پس می زند ماشین آمبولانس، آتش نشانی می آید، نیروهای کلاتر می آید و در ترافیک می ماند! تنها راه ورودی از خیابان شهید مدنی به سمت میدان شهید نامجو یک کوچه هشت متری است که بعد به کوچه ۴ متری است! که ماشین آتش نشانی و ماشین سبک و سنگین کامیون لوادر و جرثقیل و باید از این کوچه ۸ متری بیایند داخل کوچه ۴ متری بعد وارد خیابان ۱۰ متری شوند، این موارد را ما در برنامه ها گرفتیم، بارها گفتیم دسترسی ها را آسان کنید. برای مثال خیابان شهید بزرگان از سمت خیابان شهید نامجو به سمت خیابان مدنی قبل از احداث امام علی اینجا باز بوده است. اتوبوس همه چیز از اینجا عبور می کرده و رفت و آمد داشته است. بر گشت آن خیابان شهید پاژوکی بوده است، الان تنها راه خروجی از خیابان و میدان شهید نامجو به سمت شهید مدنی، خیابان شهید پاژوکی است.

در محله و منطقه کوچه های آشتی کان ز یاد است!

این شوراییار پیشکسوت یاد آورند، ما در این محله و این منطقه کوچه های آشتی کان زیاد داریم، کوچه های یک متری، بعضا کوچه داریم که ۲، ۳، ۴، ۵ متری است که بن بست است، نیکو کار و برخی موسسات که با آنها همکاری می کنیم. بعضا شاید در منطقه ما حتی سکونت ندارند، یا بعضی از افراد هم نیکوکاران محلی داریم، تحقیقات میدانی اعضای هیئت امناء مسجد هستند، یکسری خدماتی که آن ها به ما می دهند، مواردی که اگر باشد، هزینه باشد یا سبک کلاسی است و مسجدها می گذارند ما در اختیار آن ها قرار می دهیم. اختیاری در پاسخ به چگونگی اجرای طرح سنجش عدالت در محله نیز افزود: این طرح در محله انجام شده است که اولویت اول آن چاقی و اولویت دوم سالمندی درج شده است. مدیر محله در پاسخ به اینکه آیا

در ادامه محله کردی های هفتگی مان به محله «ارمنه» در منطقه ۷ رفتیم. این محله در شمار محلات محروم منطقه قرار دارد. درد دل های شوراییاران و اهالی محله طولانی و مفصل است. آنچه در زیر می آید حاصل حضور مادر این محله می باشد که تقدیم می شود:

شما حساب کنید یک کوچه سه کیلومتری آتش نشانی باید برود، بعد می خواهد دنده عقب بیاید بیرون و وقتی که این کوچه های ۶ متری منتهی می شود به کوچه های ۳ و ۱ متری! آتش نشانی چگونه می خواهد دسترسی پیدا کند! کوچه ۴۵ ما در خیابان شهید اجاره دار همین ۳، ۲، ۱ روز پیش دچار آتش سوزی شد، اصلا انجا راه ندارد که ماشین آتش نشانی وارد آنجا شود! چند تا کوچه های که گفتند باز می شود، جواز دادند و ساخته شده است! کوچه های بوده است که در طرح تفصیلی مشخص است. آن ها هیچ کدام کارشناسی نشده اند!

برای کسب درآمد منطقه به ریزانه ها جواز ساخت میدهند
وی خاطر نشان ساخت: بعضا به جای اینکه ساخت و ساز را تجمیع کنند، دوباره به ریزانه ها جواز دادند. برای چه چیزی برای کسب درآمد منطقه کوچه های بن بست می باید باز می شد، جواز کسب را به آن داده اند، پارکینگ در انتظار، دو تا کوچه پشت سر هم است و دو تا خانه بعضا وسط این دو تا کوچه است! اصلا به آن ها اجازه ساخت نباید بدهند! کوچه های که اینجا جواز داشتند، همان کوچه ماندگار است اگر اشتباه نکنم، یک حمام در آن بود که ۶۴ واحد به آن جواز دادند! یک سلامت عقب نشینی به آن داده اند! در صورتی که خانه بگلی دست آن در زمان قبل از انقلاب دو متر عقب نشینی از آن زمان کرده بود! الان این اومده دو متر جلوتر از آن ساخته است. کوچه های هست که وقتی ماشینی می خواهد از در پارکینگ بیرون بیاید، ماشین ها می خواهند در کوچه پارک کنند، مردم نمی توانند عبور کنند! مشکل دارد.

فقر باعث شده اهالی تصور کنند سرای محله مرکز کمک رسانی است!

چالش های محله واقعا مطابق با نتایج به دست آمده در طرح سنجش است گفت: بخواهم اولویت بندی کنم، معضل اصلی ما فقر فرهنگی است، بعد فقر اجتماعی است و فقر عمرانی است. به علت اینکه بافت محله خیلی بافت فرسوده ای است، مشکلات عمرانی ما به علت بافت محله است. وی در خصوص مشارکت زنان در محله نیز گفت: ۷۰ درصد از مخاطبان ما خانم ها هستند. آقایان خیلی کم مراجعه می کنند، فقط بحث سلامت و تغذیه و تست قند خونی که داریم، آقایان مراجعه می کنند، و گرنه بقیه کلاس هایمان همه بیشتر خانم هستند.

مراجعه کردند حالا با مشکلات ما به چهار کرده است. ولی بعد ما یک فرمی را تهیه کردیم طبق آن فرم به درب منازل می رویم این است که اهالی محله ما به علت فقر سطح زندگی خلیسی پایین است، گاهی درخواستی که از ما دارند بیشتر فقر می کنند که بسرای محله می مکانی است برای خدمات اینچنینی، سبک کالا دادن یا کمک های بلاعوض. وی در خصوص شناسایی افراد نیازمند محله اظهار داشت: در حال حاضر ۱۵۰ خانوار شناسایی کردیم که راست از ما می هم انجام دادیم، چیزی حدود ۷۰ تا از آن ها راست از ما شناسایی شد، یعنی آن ها

فرشته بختیاری مدیر محله ارمنه در جریان برگزاری نشست هم اندیشی چالش ها و فرصت های محلات در پاسخ به اینکه با توجه به ساختار جمعیتی محله چه تعداد مراجعه کننده به سرالست و کم بودن آن چه ارتباطی به اقتصاد مردم دارد و نیز برای وضعیت فقر در محله چه اقداماتی صورت گرفته است گفت: در طول روز میانگین می توانیم بگوییم که حدود ۳۰ نفر، کودک و نوجوان و بزرگسال هستند که به سرای محله مراجعه می کنند، تعداد آن ها کم نیست، ولی گاهی درخواست های آن ها را نمی توانیم برآورده کنیم. وی افزود: ما جزء یکی از محله های محروم

محله‌ای محروم با فقر فرهنگی!

محسن حقیقی پیشکسوت شورایاری محله که چهار دوره در این جایگاه بوده است، نیز در جریان برگزاری نشست هم‌اندیشی جانش ها و فرصت های محله اظهار داشت: اگر ما بیاییم محله‌های تهران را به

سه دسته تقسیم کنیم، محله ارمنه یکی از محله‌های محروم است، از نظر جمعیتی شاید شلوغ‌ترین محله در تهران باشد. از نظر بافت جمعیتی، مسئله دیگر اینکه، از نظر فرهنگی، واقعا فقر فرهنگی وجود دارد. نمی‌خواهم بگویم بیادامه می‌کند، ولی وجود دارد. مکان‌هایی که باید باشد و سرویس بدهد به مسائلی که فقر فرهنگی را کاهش دهد، متأسفانه غیر از این سرا که عزیزان زحمت می‌کشیدند، جای دیگر وجود ندارد.

وی افزود: اشاره کردند که یک کتابخانه‌ای هست که به مسجد موسی بن جعفر منتهی است. از آن کوچه شمال به جنوب نمی‌شود تردد کرد، ماشین هم که نمی‌آید. مشکلات دیگری که از امام علی می‌آید، خروجی آن وار در سیلان می‌شود. قرار بود این پل روی موتور آب شهید محسن آزاد عبور کند، ماشین‌ها که از اتوبان امام علی می‌آیند و می‌خواهند نود و دو صیاد شوند، به سر همین موتور آب شهید محسن آزاد وصل می‌شود. از اینجا راحت به کجا بروند، به صیاد شیرازی می‌روند. ولی متأسفانه چه زانم‌هایی بود که به اتوبان امام علی می‌آیند. همان‌جا آن را متوقف می‌کنند، ادامه ندادند و هر روز این محله با ترافیک بسیار شدید که آلودگی هوا و آلودگی زیاد دارد مواجه است. اینجا ساعت ۵:۴ غروب قفل است. همه این موارد را مادر در این چند سال اشاره کردیم. حتی می‌گویند در شورای شهر تصویب شده است. یکی از اعضا شورای شهر را دعوت کردند که به اینجا آمدند. حالا باید ده تا نهمین نشده بود یادیرتر تصویب شده بود.

این شورایاری محله جانش دیگر محله را نبود مکان برای بچه‌ها عنوان کرد و افزود: در حوالی بحر سیلان فضای خالی وجود دارد که فضای سبز ایجاد شده است. اگر آنجا یک چمن مصنوعی ردیف می‌کردید و اطراف آن را زنده می‌زدید، یک زمین فوتبال برای بچه‌ها می‌شد، یا کمترین امکانات یک توپ پلاستیکی و دروازه... به نظر بهتر از این فضای سبز بود.

این فعال اجتماعی مسئله دیگر محله را اعتبار عنوان کرد و افزود: به خاطر فقر فرهنگی که هست، ما خوشحالیم در مسجدی هستیم که سالیانه شاید دویار یا سه بار هر بار ۳۰۰۰۰ تومان فقهاری یا ماه رمضان، شب عید و اول مهر تهی می‌کنیم. آقای افشار که رئیس هیئت امنای هستند در این مسئله دخیل هستند. به خصوص در مرضی، مشکلاتی که دارند و محله را چاره‌ای و چیزی به مشکلاتی که دارند تا حدودی آن‌ها را بر آورده می‌کنیم. برای مثال امسال ۵۴ تا چیزی به دادیم شاید به پول آن روزی ۶۰۰ میلیون می‌شود که آن را از نیکوکاران گرفتیم. در ماه شاد ۱۵ میلیون بایشتر نسخه‌هایشان را می‌آورند که وضع مالی آن‌ها آقدر بد است که ما پول می‌دهیم، نسخه‌هایشان را تهیه می‌کنند.

دهند، الان خیلی از افراد در این کوچه‌های ۵ متری می‌خواهند خانه‌های خود را با برفروشنند یا حداقل اینکه بدانند اگر ساختند، ۶ ماه، یکسال و دو سال دیگر خراب نمی‌شود که بخوانند زندگی کنند. برای همین دست نگه داشتند که یکی از کارهایی که در بافت فرسوده سست پیش می‌رود و انجام نمی‌شود، برای همین است. یک مساله دیگر این است که هر کسی که می‌آید و تقاضا وام می‌کند؛ به موقع وام آن را نمی‌دهند و وسط زمین و آسمان اویزان می‌کنند، نه خانه دارد و نه توان اینکه خانه را تمام کند. در اینجا باید چه کاری انجام داد یا آخره باید بانک و آن کسی که مسئولیت دارد و کسی که بخواد و جایی که بخوانند وام بدهند، این مردم بیچاره‌ای که بخوانند خانه خود و این بافت فرسوده را نوا کنند، چه کاری باید انجام دهند و از کجا باید کمک بگیرند.

ولی الله جعفری در ادامه خاطر نشان ساخت: سه معضل در محله وجود دارد که اگر انجام نشود، محله ما دارد خفه می‌شود! یک: فضای سبز در محله ما یک متر هم نیست! اگر باغ هورفر که شهرداری منطقه به دنبال تملک آن است، اما انجام نمی‌شود! امیدوارم که یک قدم بردارند. این باغ خریداری شود و در آن به روی مردم بیچاره محله ما که حداقل یک نفس کشی داشته باشند. دومین مورد اینکه؛ مسجد حسینی، مسجد خانه خداست، رفت و آمد و عبادت مردم، خواهش بنده این است که اگر بود چه کم است، یک جوری آن را ترمیم کنید، بعد آن را تمام کنند! سومین جانش؛ برای پل آمدند بررسی هم کردند، پل زیر گذر و رو گذر که ماشین از رو بروند، یک مقدار ترافیک بعد از ظهر خیابان سیلان از روی دوش مردم منطقه ما بردارند.

یک محله فقیر نشین تهران است. اینجا از آقای قالیباف هم باید تشکر کرد، الان جنوب تهران از بالای شهر، از شمال شهر خیلی بهتر شده است، چون شما هر جایی را که می‌بینید پارک فراوان است، فضای سبز فراوان است. اتوبان فراوان است. به شما عرض کنم، رسیدگی پل‌ها، اتوبان‌ها، عبور وسایل نقلیه، مترو، این کارها انجام شده است. نمی‌شود بگوییم که انجام نشده است. ولی در محله ما این کارها انجام نشده است! همه تقصیر را هم گردن شهرداری و شورای شهر نمی‌اندازیم! محله فقیر کشش ندارد! اینجا باید توجه بیشتر شود تا پیشرفتی پیدا کند.

این فعال شورایاری به جانش‌های محله ارمنه اشاره کرد و افزود: فضای سبز نداریم، که مجدداً خواستار اجرای این مهم در محله هستیم. یکی دیگر از معضلات محله فرسوده بودن بناهاست. در منطقه، اگر از اینجا تا خواجه نظام بروید کار فاضلاب آن مانده، به علت اینکه اتوبان امام علی (ع) و اتوبان مطهری می‌خواهد بیاورد و الان چندین سال است که این کار نیمه راه شده است، اما یکدفعه گفتند ادامه اتوبان نمی‌آید، حالا می‌گویند که ادامه اتوبان می‌آید، خوب اگر می‌آیند یکدفعه انجام

از جمله مشکلاتی که محله ما دارد، تملک زمینی برای کارهای فرهنگی، اجتماعی و همچنین کتابخانه و فضای سبز است. که در این محله بسیار اندک است. و شهرداری هم قدرت مالی ندارد در مورد فضای سبز هم ما فضای سبز زیاد داریم. ما تعریف می‌کنیم که مردم بروند از آن استفاده کنند. اما تعریف ما فضای سبز متفاوت است. وقتی می‌گوییم سرانه، باید فرض کنیم که اگر هر حیاطی هم دو تا درخت داشته باشد، آن‌ها هم جزء فضای سبز محله حساب می‌شود!

محله «ارمنه» از همه چیز محروم است!

ولی الله جعفری که سه دوره دبیر شورایاری و در حال حاضر جانشین دبیر شورایاری است، در ابتدای نشست هم‌اندیشی جانش‌ها و فرصت‌های محله ضمن تبریک ماه رمضان، از شهردارهای منطقه ۷، از ابتدا تا کنون تقدیر کرد و به تشریح موارد چالشی در محله ارمنه پرداخت و اظهار داشت: پیگیری‌های که انجام شده پیگیری خرید ساختمان توسط

پایگاه موش!

با پو کردن آن موش دیگر آن را هیچ کدام از موش‌ها نمی‌خورند! آن‌ها یک مقدار هوشان بالا است! این موارد باید با جلوگیری از تولید مثلشان و جلوگیری از مکان‌هایی که این‌ها دارند و فعالیت می‌کنند، این معضل حل می‌شود.

وی افزود: ما مکانی برای کتابخانه نداریم، یا خریدی چیزی انجام می‌دهند، می‌گویند از کتابخانه سیما ساجدی، مسجد امام موسی بن جعفر استفاده می‌کنند! مسجد امام موسی جعفر در کناره محله قرار گرفته است. محله ما با وجود اینکه آن را ادغام کردند، گسترش پیدا کرده است، نمی‌توانند از آن طرف به این طرف بیایند. مرکزیت محله میدان گران است. گرما به شهریار چند سال است که اینجا افتاده است. به آن صورت هم به عنوان گرمابه که در ابتدای خیابان شیخ صفا، چون بنده در آنجا ساکن هستم، واقعا رفت و آمد موش‌ها زیاد است، طعمه‌گذاری هم زیاد است. چون می‌دانید این موش‌ها اگر یک طعمه را یکی از آن‌ها بخورد و بمیرد، بقیه موش‌ها

همان استقبال لفظی بود، بعدش هم کاری انجام نشد، ما در این محله جاهایی داریم که راحت می‌توانند درخت بکارند، همان فقط در پیاده‌رو و کنار خیابان‌ها درخت کاشته شده. شاید برای آبیاری آن مردم هم استقبال خواهند کرد. ولی یک نفر را می‌خواهند، برای ۱۵ اسفند اعلام می‌کنند، برای درختکاری، ولی یکسری درخت‌هایی است که اکثر یا درخت میوه است و پسان‌های هست که ریشه‌های آن همه خورده است، این کارها فایده ندارد درخت‌های درست و حسابی باید بیاید و کاشته شود، آن‌ها در خیابان شاه‌مرادی جای زیاد داریم، بعد از خیابان شیخ صفا جای زیاد داریم. در خیابان خواجه نظام جای زیاد داریم، بشود درخت بکار کرد و فضای سبز شود.

سینما مترو که محل، خودش شده معضل محله!

این فعال اجتماعی دیگر معضل محله را موش‌های محله عنوان کرد و افزود: واقعا میدان گران به خاطر وجود سینمای مترو که سال‌های سال است، پلاک‌گلیف اینجا افتاده است! نه صاحبان آن کاری انجام می‌دهند و نه شهرداری اقدامی انجام می‌دهد، یک زمانی صحبت این بود که شهرداری آن را می‌خرد تا

آزیت های ماسه ای تا کوزه های یک متری

محله ای که امروزه آرامنه نامیده می شود تا سال ۱۳۳۰ به صورت تپه هایی بوده که در کنار آنها زمین های کشاورزی قرار داشته است. این محله از جنوب تا میدان گرگان امتداد داشت و از شمال به خیابان آرامنه می رسید. زمین های این محله در ابتدا متعلق به فردی به نام آقای پور صالح رئیس برق ملی سابق بوده است. زمین های پانین محل تا میدان گرگان متعلق به فردی به نام لقمان کلیمی بوده است. حاج آقای کاشانی پور نیز از دیگر زمین داران این محل بودند که بعد از اقصای زمین ها را به روحانیان و سادات واگذار کرد. از سال ۱۳۳۰ رفته رفته به جمعیت ساکن در محل افزوده شد و اولین افرادی که به این محل وارد شدند از اقصان کاسب و بازاری بودند. نظامیان هم به تعداد قابل توجهی در این محل ساکن شدند. البته پیش از اینها در خیابان ۱۰ متری آرامنه که از ابتدای خواجه نظام به چهار راه خواجه نظام می رسید آرامنه ساکن شده بودند. آرامنه از اولین ساکنان این محله بودند که در سال ۱۳۲۸ به این محله آمده بودند. علت نام گذاری محل نیز حضور آرامنه بوده است. از سال های دهه ۱۳۴۰ ساختمان سازی در این محل بیشتر شد و از سال ۱۳۴۵ قسمتی از زمین های محل که متعلق به دولت بود به مردم واگذار شد و روند ساخت و ساز در محل شدت گرفت. از سال ۱۳۴۸ کوچه و خیابان های محل آسفالت شدند و ساختمان های عمومی در محل ساخته شدند که از جمله می توان به ساخت یک سینما در محل (خ پازوکی) توسط یک پزشک اشاره کرد که به دلیل فضای مذهبی محل از آن استقبال نشده و پس از مدت کوتاهی تعطیل شد. در سال های پس از انقلاب این محله تغییرات زیادی را شاهد نبوده و بافت فرهنگی و اجتماعی همچین سیمایی ظاهری از محله دست نخورده باقی مانده است. شاید کم رنگ شدن حضور آرامنه از مهمترین تغییرات محله باشد که در کنار رشد آپارتمان نشینی تغییراتی را در محل بوجود آورده اند.

عشق زیاله راهمه می شناسندا

وارد خیابان بازوکی که می شویم بوی متعفن زیاله هوای این خیابان را غیر قابل تحمل کرده است. از اهالی که دلیل این بوی نامطبوع را می پرسیم همه اشاره به خانه ای می کنند که مالک آن عشق زیاله جمع کردن دارد. خانه ای بزرگ که دو سال پیش به دلیل آتش سوزی بزرگی که شده بوده ساختمان قدیمی آن با حکم دادستانی توسط شهرداری تخریب شده بود. مقابل این خانه یک ماشین هایس قرمز رنگ قدیمی پارک شده است. خودرویی که به گفته اهالی تا همین چند وقت پیش در یوش داخل آن زندگی می کرد. بعد از اینکه خانه اش خراب شده مدت ها داخل این ماشین زندگی می کرد تا اینکه دوباره شروع کرد به جمع آوری زیاله در خانه مخروبه اش. نزدیک ماشین که می شویم پراز زیاله هایی که در یوش با علاقه خاصی یک به یک آنها را داخل مخازن بزرگ زیاله محله جمع کرده است. اهالی می گویند که در یوش سادسیم زیاله جمع کردن دارد و از این کار لذت می برد... فکر نکنید این آقا یک آدم محتاج است، خوش و بردار میمیلیدر هستند. تا قیر از این دو ماشین خاور و وانت پر از زیاله وی را شهرداری توقیف کرد... این فرد از نظر مادی مشکلی ندارد. در همین ماشین قراضه و پر از زیاله گاهی اوقات می خوابد. یک بار خاور پر از زیاله اش آتش گرفت... فقط زیاله جمع می کند... زن و بچه ندارد اگر هم داشت کسی با این اوضاع کنار نمی ماند...»

دادستانی حکم تخریب داد!

کمی که منتظر می مانیم دار یوش با این جسته ریز و لاغریش در ملک مخروبه رباباز می کند و بیرون می آید. در خانه اش که روی پاشنه می چرخد می توان کسوه زیاله هایی که دوساره جمع کرده است را دید. زیاله ها آنقدر زیاد است که تا پشت در خانه جلو آمده اند. به سراغش که می رویم تا صاحب کنیم... ۵۰ ساله است. برای اینکه مسر صحبت با یوش و با یوش با کنیم ابتدا در مورد تراکم بالای جمعیتی محله سوال می کنیم. جواب هایی که می دهد نشان می دهد که مشاعرش به خوبی کار می کند... الان در ده کوزه ها هم ساخت و ساز انجام می شود... این مشکل هم در تهران و در این محله وجود دارد... چند وقتی می شود که کاسب های محله گفتند که باغچه های کنار پیاده راه را شهرداری منطقه جمع کند... اما شهرداری این کار را نکرد... من نمی دانم شهرداری نمی بیند باغچه ها کل پیاده راه را گرفته است و مردم از داخل خیابان تردد می کنند؟ خانه های یک طبقه اینجا ۲ طبقه شده اند و جمعیت زیادی وارد این محله شده است...»

میدان رها شده ای به نام گرگان

اصلا تمام مشکلات محله آرامنه از همان بدو ورود به آن یعنی میدان شهید نامجو که تا یک دهه قبل به آن میدان گرگان می گفتند، شروع می شود. وارد این میدان به نسبت قدیمی که می شویم تا چشم کار می کند ترافیک است و توقف خودرو هایی که نه به خاطر رعایت قوانین راهنمایی هر جایی که پیدا کرده اند پارک دوپل کرده اند. آنقدر این بی نظمی در این میدان به چشم می آید که نباید تعجب کرد که ورودی ایستگاه تاکسی های خطی این اینجانبان وانت های دستفروشی و خودروهای شخصی با قدری تمام پارک کرده اند و تاکسی ها سرگردان در اطراف میدان به دنبال مسافر می گردند. در ساعات پیک سفر شاید خودروها تنها بتوانند یک لاین عبوری پیدا کنند تا بعد از دور زدن مسیر اصلی خود را به خیابان های اطراف پیدا کنند. وجود کیوسک روزنامه فروشی در غرب میدان شهید نامجو هم قوز بالا قوز شده است. اهالی محله از وجود این کیوسک که بخشی از ترافیک را نیز شامل می شود ناراحت هستند: این کیوسک مدت کوتاهی می شود که به این نقطه منتقل شده است... این کیوسک مانند یک بچه سر راهی برای این محله شده... قبلا در ناحیه ۲ وجود داشت ابتدای خیابان سلمان فارسی بعد شهرداری آن را دو ایستگاه پایین تر از خیابان سلمان فارسی منتقل کرد و بعد دوباره تصمیم گرفت که به دور میدان نامجو منتقل اش کند... اهالی محله درباره دلایل مخالفتشان نسبت به انتقال کیوسک روزنامه فروشی به دور میدان نامجو توضیح می دهند: در ضلع غربی میدان ایستگاه تاکسی قرار دارد... وجود کیوسک باعث می شود تا ترافیک در اطراف میدان ایجاد شود و تاکسی ها نتوانند داخل ایستگاه خود شوند... البته به غیر از کیوسک روزنامه فروشی که یک مانع بزرگ برای رانندگان تاکسی خطی این میدان محسوب می شود و وانت های دستفروش هم با قدری تمام در مقابل ورودی ایستگاه تاکسی که به وسیله ترده های از خیابان جدا شده است ایستاده اند... در ضلع شرقی میدان هم یک ایستگاه تاکسی هست که به دلیل نبود جای پارک ماشین ها داخل ایستگاه و ابتدای ورودی آن پارک می کنند و عملا تاکسی ها نمی توانند از آن استفاده کنند. مثلا شهرداری برای اینکه ایستگاه تاکسی ها مشخص باشد؛ میله های آهنی نصب کرده است. اما همین میله ها هم باعث شده تا خودروهای شخصی داخل خیابان پارک کنند بدون توجه به اینکه این محدوده میدان است و ترافیک باید جریان داشته باشد... گاهی اوقات آنقدر ماشین در کنار میدان پارک می شود که حتی راه برای خودروهای امدادی مانند آتش نشانی و آمبولانس بسته می شود... همین رفیوزهای وسط خیابان صبح و شب باعث ترافیک می شود... بخش عمده ترافیک میدان هم به این دلیل است و راه رفت و آمد ماشین های عبوری را می بندند. اتوبوس های اینجا ساعت ها پشت ترافیک ها می ماند... از همه مهمتر اینکه شهرداری سد معبر ها را جمع نمی کند... شهر داری قسمتی از خیابان را برای تاکسی ها جدا کرده است و عملا باعث معطل ترافیک شده است پلیس راهوری هم وجود ندارد تا به این توقف های غیر مجاز رسیدگی کند... عملا میدان گرگان به این دلایل صبح و شب بسته می شود و تنها یک لاین عبوری دارد... تاکسی ها در میدان نامجوسرگردان هستند به این دلیل که خودروهای شخصی داخل ایستگاه آنها پارک می کنند و وانت های دستفروش راه را برودر آنها می بندند...»

همن عیادی | محله آرامنه منطقه ۷ از میدان شهید نامجو یا همان گرگان سابق شروع می شود. محله ای که این روزها خلاصه شده در کوچه های باریک یک متری و بافت فرسوده محله ای که سال هاست جمعیت ارمنی نشین آن مهاجرت کرده اند و نام فرزندانش شهیدشان را به یاد کار بر کوچه پس کوچه های این محله به یاد کار گذاشته اند. محله ای که اهالی اش از افزایش آسیب های اجتماعی نگران هستند و تنها دارائی اش برای گذران اوقات فراقت یک بوستان است بین سه محله همین و بس. محله ای که وقتی به سرراغ مسن ترهایی زوی به زبان ارمنی به خوبی آرامنه صحبت می کنند و علت این یاد گیری زبان را همزبانی با ساکنان میربران ارمنی می دانند. اما این روزها دیگر زیاد خبری از ساکنان قدیمی ارمنی در این محله نیست و تنها مدرسه سپاکیان است که در کنار کلیسای کوچک و ارفران در خود خانواده های فقیر ارمنی را جای داده است. خانواده هایی که این روزهایش از گذشته به کمک هموطنانشان نیاز دارند.

تاجرای عجیب زندگی یکی از شهروندان
پولدار محله آرامنه در میان زیاله ها

زندگی دار یوش در لابه لای زیاله ها!

گزارش هفته نامه «پدیده شهر» از محله سیلان (شهرای آرامنه) منطقه ۷.

قرار بود یا شهردار تهران صحبت کنیم

در باره خانه فرسوده اش که می پرسیم، در خانه را می بندد تا شاید زیاله هایی که پشت در خانه مترو که اش صف کشیده است را ببینیم: «این ملک خودم است که تا یک ماه دیگر می سازم...» از دربار زیاله های داخل ماشین قدیمی اش می پرسیم که می گوید: «زیاله نیست لوازم کارم است... قبلا داخل همین ماشین می خوابیدم... این زمین را می بینید، خانه ام بود و شهرداری بدون هیچ مجوزی آن را خراب کرد... حکم از دادستانی گرفتند... آنقدر به ما اعتماد کرده است که وی بخوایم تا ما را داخل ملک اش راه دهد اما می گوید... جلوی در خانه بسته است خودم وقتی می خواهم وارد خانه بشوم کوهنوردی می کنم... رقم پیش دادستان و مقتم من محکوم هستم و شما حکم داده اید و شهرداری هم حاکم است. شما یک برگه از آن حکمی را که صادر کرده اید را به من بدهید تا من از این حکم مطلع بشوم. اما هیچ حکمی به من ندادند و خانه ام را خراب کردند... تا یک ماه پیش داخل ماشین می خوابیدم و الان انتهای زمین ام جایی برای خواب درست کرده ام... این زمین ورثه ای است. یکی از بزرگسای شهرداری این ملک را دیده بود و گفت بروم خیابان پشت و شهردار تهران را ببینم و با یوش صحبت کنم...»

بوی زیاله و اقعازار دهنده است و از یوش در باره این وضعیت می پرسیم که در آن زندگی می کند، می پرسیم: «اینجا بودنار... از یوش زمین بیرون می زند. چند روز پیش زمین را کندم و آب ریختم بو کمتر شد... اشاره به جوی کوچک رووی خانه اش می کند. نمی دانم داخل زمین چه چیزی گذاشته اند که بوسی دهد. الان مجوز ساخت خانه ام از شهرداری منطقه گرفته ام...»

وارد خیابان بازوکی که می شویم بوی متعفن زیاله هوای این خیابان را غیر قابل تحمل کرده است. از اهالی که دلیل این بوی نامطبوع را می پرسیم همه اشاره به خانه ای می کنند که مالک آن عشق زیاله جمع کردن دارد. خانه ای بزرگ که دو سال پیش به دلیل آتش سوزی بزرگی که شده بود ساختمان قدیمی آن با حکم دادستانی توسط شهرداری تخریب شده بود. مقابل این خانه یک ماشین هایس قرمز رنگ قدیمی پارک شده است. خودرویی که به گفته اهالی تا همین چند وقت پیش در یوش داخل آن زندگی می کرد.

یک بوستان در میان سه محله

باید گفت که نبود فضای سبز یکی از بزرگترین مشکلات محله ارمنه است. این محله فاقد فضای سبز است: «فضای سبز این محله تنها پارک شهید توکلی است که بین سه محله شارق، دهقان و ارمنه است. بارها درخواست کرده ایم که این بوستان برای محله ارمنه در نظر گرفته شود اما شهرداری این کار را نمی کند و می توان گفت که تنها بوستانی است که بین سه محله قدیمی قرار دارد.»

سرقت نتیجه تارکي محله

یکی دیگر از مشکلات محله ارمنه تاریکی محله است: «چراغ های روشنایی حاشیه بزرگراه امام علی (ع) باید ایجاد شود. اما روشنایی کنترل ندارد و سرقت در این محدوده زیاد انجام می شود. حاشیه های بزرگراه نیز دسترسی محلی ایجاد نشده است در حالی که دستور آن سال ها قبل داده شده است بارها قول داده اند اما می گویند که بودجه نداریم.»

باغ هورفر در انتظار تصمیم شهرداری

اگرچه محله ارمنه فضای سبز ندارد اما وجود باغ هورفر بهترین گزینه برای تبدیل شدن به یک بوستان بزرگ محله ای است: «باغ هورفر یک ملک شخصی ۴ هزار متری است. سال هاست که به دنبال تبدیل آن به فضای سبز هستیم اما شهرداری این کار را انجام نداده است.»

مدرسه سهاکيان تنها پناهگاه ارمنه بی بضاعت

وجود کلیسای ارمنی و تان تنها دلیلی است که می توان ادعا کرد هنوز ارمنه در محله قدیمی ای که به نام خودشان نامگذاری شده زندگی می کنند. کلیسای کوچک قدیمی که اهالی محله می گویند از مدرسه سهاکيان قدیمی تر نیست. همزیستی مسالمت آمیزی بین مسلمان و مسیحیان این محله در همین خیابان وجود دارد. قدیمی های محله به خوبی ارمنی صحبت می کنند و وقتی علت را جویای می شویم، می گویند که از بیجگی یا دوستان ارمنی خود بزرگ شده اند و زمان ارمنی را هم از آنها یاد گرفته اند. مدرسه سهاکيان تنها پناهگاه ارمنه ای است که خانه و کاشانه ندارد. نسرع هموطنان ارمنه را که از اهالی می گیریم این مدرسه را نشان می دهد مدرسه ای که تا چند سال گذشته کلاس درس بود اما به خاطر پناه دادن به این خانواده ها تعطیل شد و هر کلاس درس آن شدا اتالی برای زندگی خانواده هایی که جایی برای زندگی ندارند... اهالی محله در تلاش هستند تا کمک های مردمی را برای این خانواده ها جمع آوری کنند... ای کاش شهرداری تهران کمک های خود را به این هموطنان در اقلیت ارائه دهد... در مدرسه که باز می شوند خاتم های مسیحی با خوشرویی یا ما پر خور می کنند و یک به یک مقابل در مدرسه می آیند تا سلام و احوال پرسای یا باهممان مسلمان خود داشته باشند. اهالی محله می گویند: «از بیجگی با ارمنی ها بزرگ شده ایم و در محرم و صفر چهچای را می نهند در حیاط های مذهبی به مسلمانان کمک می کنند و غذای نذری حیاط ها را برای تبریک که خانه هایشان می برند.»

تخلف به خاطر دوربین های نظارتی!

خیابان های شرقی محله ارمنه به بزرگراه امام علی (ع) منتهی می شود. هر چند ابتدای ورودی این خیابان ها شهرداری اقدام به نصب دوربین های کنترل نظارتی کرده است اما همین دوربین ها باعث می شود تا مردم برای اینکه جریمه نشوند خیابان های ورود ممنوع را برای تردد انتخاب کنند که همین مساله نیز یکی دیگر از عوامل افزایش ترافیک در این محله قدیمی است: «کوچه علی محمد حسینی یک طرفه است اما چون این محدوده دوربین های زوج و فرد دارد اما چون این محدوده دوربین زوج و فرد دارد خود رها یک طرفه می آیند و تخلف می کنند از این کوچه که ورود ممنوع است می آیند و ترافیک ایجاد می کنند... به شهرداری هم گفتیم کاری نکنند همیشه در ابتدای این خیابان درگیری و دعوا می شود.»

اختلاف بین برو کف شاهکار شهرداری در محله ارمنه

در خیابان کاوه غربی سابق می توان یکی از شاهکار های شهرداری های شهر را دید. پیاده راه هایی که مانند تپه های ماسه ای بالا و پایین است و به اصطلاح اهالی محله برو کف با هم میزان نیست: «یکی از شاهکار های شهرداری در محله ما برو کف است. این ساختمان ها نوساز هستند بهترین برو کف را در گذشته داشته است. وقتی پیاده راه را می بینیم برو کف پیاده راه زیاد است مانند تپه های ماوری است تمام خانه ها نوسازی شده اند.»

محله ای قدیمی با فرهنگ های جدید نامتعارف

محله ارمنه را می توان یکی از محله های قدیمی منطقه ۷ تهران دانست. محله ای که با وجود قدمت که دارد اخیر خرده فرهنگ های جدیدی شده است که بافت اجتماعی محله را تحت الشعاع قرار داده و باعث افزایش آسیب های اجتماعی در آن شده است: «محله قدیمی است اما با توجه به جایه جایی هایی که انجام شده است فرهنگ مردم تغییر کرده است... یکسری از جاهای محله تارکي است و سرقت زیاد انجام می شود... با توجه به مهاجرت اقوام مختلف نامنی زیاد شده است... اعتیاد هم در این محله زیاد است...» یکی دیگر از مشکلات این محله تعریض خیابان شهید مطلب نژاد است که همچنان در انتظار نگاه ویژه شهرداری است: «تنها در سترسی به سمت میدان شهید نامجو از کوچه شهید علی محمدی است که ماشین ها و اتوبوس ها و ماشین آتش نشانی در این ترافیک گیر می کنند. خیابان را باید تعریض کند تا ترافیک کمتر شود و آتش نشانی تنها خیابان دسترسی اش همین است. خیابان مطلب نژاد است.»

کوچه های آشتی کنان محله ارمنه

یکی از ویژگی های محله ارمنه کوچه های پارک و تنگ یک متری و دو متری است که کل محله را به هم متصل می کند: «بزرگترین کوچه محله ما بوریا بی است که به واسطه کوچه های یک متری و دو متری به محله دسترسی پیدا می کند... همه جای محله بافت فرسوده است. اما از نظر طرح تفصیلی یک خانه بافت فرسوده است اما خانه مقابل آن داخل این طرح نیست... در یک کوچه یک در میان خانه ها در طرح نوسازی قرار دارند اما هنوز ملاک این تقسیم بندی را ما نهمیده ایم... کوچه های آشتی کنان یک متری که راه به چپ و راست دارد در این محله زیاد است.»

اهالی محله در تلاش هستند تا کمک های مردمی را برای این خانواده ها جمع آوری کنند... ای کاش شهرداری تهران کمک های خود را به این هموطنان در اقلیت ارائه دهد

گسست محله ای به خاطر دویز گرگ مریاد امام علی (ع)

هر چند در زمانی که شهرداری تهران اقدام به ساخت بزرگراه امام علی (ع) کرد، تمام تلاش خود را کرد تا گسست محله ای در محله های همجوار این بزرگراه ایجاد نشود. اما این اتفاق در حاشیه محله ارمنه روی داد: «باید شهرداری خیابان مطهری را ادامه دهند تا محله گنجایش ترافیک را داشته باشند... پارک شدن این خیابان در انتها باعث ایجاد ترافیک شدید در این محدوده شده است. بسیاری از خودروها شب ها ماشین ها دوبله پارک می کنند و جایی برای تردد نیست... خیابان اجازه دار به دلیل اتوبان امام علی کاسب های آن طرف و روستک شده اند... ده بار درخواست داده ایم تا یک پل بین دو سوی محله ایجاد شود در این محدوده گسست محله ای ایجاد شده است. دو اتوبان از داخل این محله می گذرد.»

خانه ای که داخل کوچه قرار دیز نیز برای دویز است که در آن را کندی و شهرداری خانه رفت و از آنجا هم ۷ تا خاور زباله خارج کرد... آتش سوزی شده بود و مجبور بودیم تا دیوار حیاط را خراب کنیم تا ماشین آتش نشانی راحت تر آتش را خاموش کند... کسی داخل این خانه بزرگ زندگی نمی کرد... بعد هم که آتش را خاموش کردند دیوار کشیدیم... دو سال پیش آتش سوزی شده بود... خانه خالی بود و دو تا معتمد از بالای دیوار وارد خانه می شدند و آنجا زندگی می کردند... در پیوست زباله جمع کن معروف است... بعد هم این آقا شهرداری و نیروی انتظامی را محکوم کرد که چرا وارد خانه شد اند و پول خسارت را گرفت...

خانه داریوش یک به یک تخریب شدند

مراجی خانه های فرسوده داریوش تمامی ندارد. داخل یکی دیگر از کوچه های محله ارمنه هم یکی دیگر از خانه های وی بود که آنجا نیز به دلیل آتش سوزی خراب شد. همسایه های این خانه عجیب و غریب و وضعیتی که دارد گلایه مند هستند: «این خانه ای که داخل کوچه قرار دارد نیز برای داریوش است که در آن را کندی و شهرداری خانه رفت و از آنجا هم ۷ تا خاور زباله خارج کرد... آتش سوزی شده بود و مجبور بودیم تا دیوار حیاط را خراب کنیم تا ماشین آتش نشانی راحت تر آتش را خاموش کند... کسی داخل این خانه بزرگ زندگی نمی کرد... بعد هم که آتش را خاموش کردند دیوار کشیدیم... دو سال پیش آتش سوزی شده بود... خانه خالی بود و دو تا معتمد از بالای دیوار وارد خانه می شدند و آنجا زندگی می کردند... داریوش زباله جمع کن معروف است... بعد هم این آقا شهرداری و نیروی انتظامی را محکوم کرد که چرا وارد خانه شده اند و پول خسارت را گرفت... سازمان محیط زیست و اداره منابع طبیعی را آوردیم اینجا تا شاید کاری برای ما بکنند. اما کاری از دستشان برنیامد... لو در داخل ساختمان بردیم تا زباله هایی که داخل زیر زمین انبار شده بود را بیرون بیاورد.»

مجوز آبار تان سازی به جای تأمین سرانه های خدماتی

اگر بخواهید یک تصویر ذهنی از محله شاهد به دست آورید، فرسودگی، خیابان های باریک و نبود زیر ساخت های شهری و البته بافت فرسوده مواردی است که می توان ندیده و ضبط این محله را تفسیر کرد. بعد از گذشت ۴ دهه از انقلاب دیگر خبری از باغ های بزرگ در این محله نیست ساخت سازهایی که در طول دهه های اخیر در این محله انجام شده؛ شاهد را یک محله متراکم از جمعیت تبدیل کرده است. حتی املاک بزرگ باقی مانده در این محله مانند گارژ و یا حمام قدیمی محله نیز به مالکان جدید فروخته شده تا به جای تأمین سرانه های خدماتی در این زمین های بزرگ آبار تان سازی کنند. مانند گارژهای واحد مسکونی در این زمین بسازند... چند روز پیش مردم به مالک دیگری فروخته شده... از قرار معلوم در نظر دارند تا ۴۰ درصد زمین آبار تان سازی کنند. همسایه های کوچک کنار استهشاد پر کرده بودند تا بابت این تصمیم شکایت کنند... شهرداری در صورتی که به مالک مجوز ساخت و ساز می دهد که دو خانه ای که در کوچه کناری قرار دارد را خریداری کند تا از آن کوچه راه ورود این مجموعه را ایجاد کند... در این صورت است که شهرداری به مالک مجوز و پروانه ساخت می دهد... در یک خیابان ۱۶ متری به نام خیابان کهن این حجم ساخت و ساز مشکلات زیادی را به وجود می آورد...

هر چند نوسازی بافت های فرسوده در این محله قدیمی آغاز شده است اما وجود آنکه بیشترین املاک این محله فرسوده هستند این حجم ساخت و ساز کافی نیست... در این محله بر اساس طرح نوسازی بافت فرسوده شهرداری تهران خانه های شمالی جزو بافت فرسوده قرار دارند و خانه های جنوبی جزو این طرح نیستند...

خانه های فساد دمل های چرکین محله

اگر از فرسودگی محله شاهد بگذریم؛ اما معضلات اجتماعی تمام از مواد مخدر، ایجاد خانه های فساد در بافت های فرسوده و خانه های رها شده این محله در حال ریشه دواندن است. آنطور که اهالی محله می گویند تعداد خانه هایی که در آن از مصرف مواد مخدر و مشروبات الکلی گرفته تا تن فروشی انجام می شود؛ در محله در حال زیاد شدن است که این اتفاق ناایمن برای خانواده هایی که در این محله قدیمی زندگی می کنند؛ زیاد خوب نیست... در این محله متأسفانه خانه های فساد زیادی وجود دارد... خانه های فرسوده که شب ها مجلی برای تن فروشی مصرف و حتی فروش مواد مخدر تبدیل شده است... مالک یکی از این خانه یک مرد است که از ساعت ۱۰ شب خانم های زیادی به همراه او در آن خانه را به داخل خانه راه می دهد... نزدیک به دو سال است که این خانه به یک مرکز فساد تبدیل شده است... این خانه مالک دارد و خود مالک خانه را در اختیار زنان و مردان قرار می دهد... بارها به نیروی انتظامی عنوان کرده ایم اما متأسفانه به این مساله رسیدگی نمی کند. بارها دیده ایم که در این خانه مواد مصرف می کنند... همین خانه ها باعث ناامنی محله شده است و بارها شاهد بودیم که صبح زود خفت گیری هایی در این محله انجام می شود که اهالی اعتقاد دارند کار زنان و مردان معتاد و اوپاشی است که وارد این خانه می شوند... خانه های دیگری نیز در این محله وجود دارد که خوابگاه کارگران و دست فروشان شده است...

قدیمی ترین حمام محله به تخریب شد

شواهد نشان می دهد که بافت جمعیتی محله شاهد بالااست و با توجه به اینکه افراد زیادی از شهرستان وارد این محدوده شده اند بافت فرهنگی این محله را هر هم زده اند. این در حالی است که شهرداری منطقه به جای خرید اندک املاک بزرگ محله برای تبدیل آن به سرانه های خدماتی تنها به مالکان جدید این املاک مجوز ساخت مجتمع های آبار تانهای آن هم در خیابان های باریک می دهد. مانند سرنوشت شومی که حمام اسلامی به عنوان قدیمی ترین حمام محله دچار آن شد... ۸۰ سال پیش ملک این حمام به فردی فروخته شد... قبلاً این حمام با چوب و کار می کرد... بهترین حمام این منطقه گرما به اسلامی بود... این ملک به دو نفر دلال فروخته شد و وقتی ما سوال کردیم، گفتند می خواهند به جای ساختمان حمام با مجوزی که از شهرداری منطقه گرفته اند ساخت و ساز انجام دهند... مالکان جدید ساختمان اصلی حمام را خراب کردند... حدود ۷۰ سال حمام این محله کار می کرد... با مالکان جدید که صحبت کردیم می گفت می خواهد ساختمان ۱۰ طبقه ای با دو طبقه پارکینگ بسازد... متأسفانه از زمانی که این ملک فروخته شد؛ مالکان جدید ساختمان حمام را از داخل خراب کردند و فقط مغازه های اطراف حمام ماند... سال ها است که در این مغازه کار می کنیم و سر قفلی آن متعلق به ماست... به مالک اول شکایت کردیم که چرا بدون اینکه ما بگوییم این ملک را فروخته است... یکی دو تا از مغازه ها جمع شدند... مغازه ها را بلمپ کردند و بعد با مرکز حمام و سرقی آن را قطع کرد... یکی از مغازه دارها ۱۷۰ میلیون تومان از مردم کلاه برداری کرد و در آن بسته شدند... دو دهنه از مغازه های این حمام دست این فرد بود که بعد از کلاهبرداری در مغازه ها را بست و فرار کرد... یکی دیگر از مغازه های حمام اسلامی تجاری است... این ملک معلوم نیست که چه وضعیتی دارد... بعد از ۵ ساله که از تخریب این مغازه ها گذشت یک نفر از بانک آمد اعلام کرد که مالک جدید این ملک وامی را از بانک گرفته است و بدهکار بانک است...

از حمام اسلامی تا ویرانه هایی پشت دیوار های فرسوده

تمام اهالی محله شاهد از وضعیت شومی که حمام اسلامی که درگیر آن شده اند نگران هستند و مستأجران قدیمی مغازه های این ملک بزرگ هم تکلیفشان مشخص نیست... سرایبانی که مالک برای این ملک گذاشته است ده سال است که آب و برق مغازه ها استفاده می کنند... به هر مامور آبی که این مساله را اعلام کردیم هیچ کسی به حرف ما توجه نکرد... مالک جدید فراری است... شهرداری باید تکلیف این زمین را مشخص کند... اگر مالک کلاهبرداری کرده است باید مشخص شود... این منطقه به یک فساد خانه تبدیل شده است... الان که از بین در زمین مغزوبه این ملک نگاه کنید می بینید که تبدیل به یک زباله دونی و محلی برای حیوانات مودی تبدیل شده است... همین مساله مشکلاتی را برای اهالی به وجود آورده است... برای اهالی محله شاهد قابل نیست که ملک ۷۰۰ متری حمام اسلامی روزهای درماندگی خود را طی می کند... پدرم ۴۲ سال در این مغازه کار می کرد، تاجر بود... سه سال پیش فوت کرد... خودم بیست و یک سال هست که در این مغازه با پدرم کار می کردم، پدرم سال ۱۵۴۱ مغازه را گرفت... مالک جدید که آمد ساختمان حمام را خراب کرد و برای اینکه ما را مجبور کند تا مغازه ها را بیهوده دیوار مغازه را آسیب رساند... الان مالک به من می گوید که ۵۰ میلیون تومان بابت سر قفلی مغازه می دهد تا من از اینجا بروم... بعد از ۴۲ سال کافه می گوید که فقط ۵۰ میلیون تومان می دهد... با خراب کردن ساختمان حمام امنیت و ایمنی مغازه ها دچار مشکل شده است... سال اولی که این ملک را خریدم ساختمان حمام را خراب کرد... متواری بودن مالک جدید این ملک مغزوبه مشکل دیگری است که کسبه محل به آن اشاره می کنند... من دو دفعه که با مالک قرار گذاشته ام حاضر نبوده داخل محل بیاید و سلبان قرار می گذارد... خودش می گوید که ۶۰۰ میلیون تومان بابت خرید این ملک وام گرفته است که الان باده ای که بابت عدم پرداخت اقساط آن ایجاد شده باید ۹۰۰ میلیون تومان به بانک بپردازد... در نهایت سر قفلی این مغازه را متری ۳،۵ میلیون تومان می خواهد بخرد... اگر به قیمت روز سرقفلی این مغازه را بخرد ما هم از اینجا می رویم... الان خرابه این ملک به یک موش دونی تبدیل شده است...

درجوی های محله شاهد!

اسب سواری لشکر موش ها

هفته نامه «پدیده شهر» گزارش می دهد:

افسانه قانع | محله شاهد یا همان «شارق» یکی از محله های قدیمی منطقه ۷ تهران است. محله ای که اگر ده ها قبل بر بود از باغ های کوچک و بزرگ اما این روزها این محله پر است از خانه های قدیمی ای که سال ها از عمر مفیدشان گذشته و تبدیل به بافت فرسوده و ناپایدار شده است. محله شاهد این روزها از نامناسب بودن معابر و کوچه های باریک، هجوم آسبب آفتاب و ساختمان های بلند که بار جمعیتی زیادی را وارد این محله قدیمی کرده است. در رنج است. محله ای که جوی های آب آن به قول یکی از کاسب های قدیمی به چولانگهی برای اسب سواری موش هات تبدیل شده است و اهالی آن به غیر از دو بوستان کوچک جایی برای تفریح و سرگرمی ندارند. سر گذشت این محله از سال ها پیش رقم خورد. در دست زمانی که بیشترین بخش محله مارا باغ های سرسبز و درختان سر به فلک کشیده تشکیل می داد. «احمد شارق» در کوی «حسینی» صاحب یک باغ چند هزار متر مربع می بود. برای سران رژیم گذشته، مهمانی های مختلفی بر گزار می کرد و مهمانان شان از دیکه های صبح به خوشگذرانی و عیاشی می پرداختند. وقتی موضوع به گوش آیات الله «غفاری»، امام جماعت مسجد «خاتم الوصیا» رسید، ناراحت شد و از نماز گزاران خواست تا برای این بردن این مرکز فساد با یکدیگر متحد شوند. همین هم شد و یک شب تعدادی از نماز گزاران محل بارهبری آیات الله «غفاری» باغ شارق را تصرف و او را از محله بیرون کردند. «احمد شارق» از محله رفت. ولی نامش تا هفته پیش بر دنج ترین محله منطقه مانده بود. سرانجام سال ۹۴ نام این محله به «شاهد» تغییر یافت.

زنی تنهاروی نیمکت های داغ پارک

داخل بوستان کاج تا چشم کار می کند؛ پیرمردها و بزرگان را می بینید که برای فرار از چهار دیوارهای بی روح خود به زیر آفتاب و نیمکت های پارک پناه آورده اند و تعدادی نیز به دلیل نبودن جای برای نشستن کنار دیوار ایستاده اند. اما کمی دور تر از جمعیت زن بپری مشغول فروختن چند تالیف است آن هم درست زیر تیغ تیز آفتاب: «... من در این محل زندگی می کنم. بسیاری شکوفه خانه داشتند اما از وقتی که زمین خودم و لگن بایم شکست بپسرم نامردی کرد خانه را از من گرفت و بعد هم من را در خانه سالمندان شهر یاررها کرد... دوسالی هم من را دیوانه خانه بودم... دختر کوچکم من را از آنجا برد و یک اتاقی داخل این محله برای من اجاره کرد و آوردم بیرون... نه حقوق دارم و نه پارانیه... لیف ها را یک خانم به من داده تا از فروش آن زندگی ام رایجتر کنم... مردم به من کمک می کنند و دخترم هم گاهی اوقات برای من غذای آورد... دخترم کرایه خانه ام را پرداخت می کند... یک طرف بدبختی است. اهل اراک هستم... بچه بودم به تهران آمدم. پسرم دیگر سراسری از من نمی گیرد هر وقت هم به او زنگ می زنم و گاهی می گویم که چرا خانه را از دستم در آورده می گوید ملک پدرش بوده است... ۱۸ میلیون تومان به من داده که خرج درمان شد و بعد من را به خانه سالمندان منتقل کرد... دختر کوچکم به پدرش گفت که مادر من در این خانه سالمندان می میرد و پسر من با بی رحمی گفت که بگذار بمیرم دهنم به نگهداری اش را ندارم که پرداخت کنیم... الان هم چشمم آب مرارید آورده و باید ۵ میلیون بپردازم... ۷ پانجاهم از آنها خیر ندارم...»

شاهد مرکز میوه و تره بار هم ندارد

وقتی با اهالی محله صحبت می کنیم، همه می گویند که مشکلات این محله زیاد است... آسفالت خیابان خراب است... جوی های این محله مرکز تکثیر موش است... موش های بزرگی که گربه های محله از آنها می ترسند... همین حملات که الان می بینید ۷ سال است که خراب کرده اند و مشکلات زیادی برای اهالی به وجود آورده است... در کنار حمام هم یک خانه فساد دیگر وجود دارد که از خرید و فروش مواد مخدر و مصرف آن گرفته تا فروش مشروبات الکلی و تن فروشی در آن انجام می شود... یک مرکز میوه و تره بار در این محله وجود ندارد و این محله با این وسعت دو بوستان بسیار کوچک دارد که حتی از زمین بوستان کاج محله شاهد نیز مالک دارد... نیمی از زمین برای یک سرویس بهداشتی هم در این بوستان نیست... پیاده راه های این محله نیز بستنی و ولندی های زیادی دارد و بارها باعث شده تا مردم دچار حادثه شوند...»

آبخوری پارک آب ندارد

محله ای پر جمعیت وقتی دو بوستان کوچک داشته باشد؛ می توان فهمید که سرانه های خدماتی در این محله چه وضعیت است... دارد. اهالی محله از وضعیت بوستان کاج و بی توجهی شهرداری منطقه گلایه مند هستند: «... الان حدود ۶ ماه است که شهرداری داخل بوستان کاج یک آبخوری ایجاد کرده است اما آب لوله کشی این آبخوری کوچک ایجاد شده است تا مردم بتوانند از آن استفاده کنند... بعد قرار بود که یک سرویس بهداشتی زنانه و مردانه ایجاد کند که این کار را انجام نداده است... بزرگترین مشکل این بوستان نبود آبخوری است... فقط باید آب را از مغازه ها خرید... ۳۸۰ متر مربع مساحت این بوستان است... از نظر نگهداری این بوستان هم شهرداری رسیدگی نمی کند... تنها هر چند روز یک بار مأموران به درختان این پارک آب می دهند اما به وضعیت فضای سبز آن رسیدگی نمی کنند... من خودم ۱۰ روز پیش بایم شکست به این خاطر که مغازن زیاده را شهرداری تمیز نمی کند و شیرابه زباله های که داخل مخزن بود روی زمین ریخت و زمین را لیز کرد و زمانی که می خواستم وارد پارک شوم لیز خوردم و پنج پاهایم شکست...»

بساز و بفروش های که

مردم را به خاک سیاه نشانند

بمیان ساخت و سازهای که در محله شاهد انجام می شود؛ اما مردم با ترس و لرز املاک خود را بعد از جمع برای ساخت به بساز و بفروش ها می سپارند چرا که تخلفات این سرمایه گذارهای تازه به دوران رسیده خانواده های زیادی را به خاک سیاه نشانده است: «... تخلف بساز و بفروش ها در این محله زیاد است و بارها خانه ای را شروع به ساخت کرده اند؛ اما بعد پول مردم را دزدیدند و ملک را نیمه کاره رها کردند... مردم را به خاک سیاه نشانند... بساز و بفروش ها روی زمین ها وام می گیرند و بعد فرار می کنند و عده زیادی خانه خود را از دست داده اند...»

به جای فروشنده مصرف کننده مواد مخدر را می گیرند

به زغم شکایت های که اهالی محله بابت خرید و فروش علنی مواد مخدر و همچنین مصرف آن به نیروی انتظامی داشتند؛ اما آنچه دیدند بازگشت به سلامت و فروشنده مواد مخدر به محله بود است: «... ما بارها بابت فروش و مصرف مواد مخدر به نیروی انتظامی شکایت کرده ایم اما جالب اینجاست که نیروی انتظامی فروشنده مواد مخدر را بعد از چند ساعت آزادی می کند و مصرف کننده را تنگ می دارد... اگر فروشنده مواد مخدر را مجازات کنند ما این همه مصرف کننده مواد در محل نخواهیم داشت...»

شهرداری منطقه دنبال کارهای نمایشی است

اهالی محله از کارهای نمایشی شهرداری منطقه دلخور هستند: «... بعد از درخواست های زیادی که بابت ایجاد آبخوری به شهرداری داشتیم ۶ ماهی می شود که یک آبخوری سنگی را داخل این پارک گذاشتند اما بدون لوله کشی آب... شاید ۲۰ بار من خودم به شهرداری تماس گرفتم تا وضعیت این آبخوری را مشخص کنند اما تنها امروز و فردا می کنند... زیاد هم اصرار می کنیم می گویند که یک میلیون تومان پول آبخوری شده است و ۲۵۰ هزار تومان نیز بابت انشعاب آب شرب پیمانکار پرداخت کرده است... بچه های مردم که وارد این پارک می شوند و آبخوری ندارند و برای خرید آب مجبور می شوند که از عرض خیابان عبور کنند تا از مغازه های اطراف بطری آب بخرند که بارها با خود و های عبوری تصادف کرده اند... روشنایی این پارک واقعاً کم است و غروب ها و اوقات امت های زیادی برای زن و بچه مردم ایجاد می شود... هر روز من از داخل مغازه با دیدم اقبال باشم که برای بچه و زنانی که وارد پارک می شوند؛ مشکلی به وجود نداد...»

این کاسب محله ادامه می دهد: «... هر چند وقت یک بار هم می بینیم که شهرداری داخل پارک نیمکت می گذارد و چندان عکس می گیرد و دوباره نیمکت های جدیدی که از آن عکاسی کرده است را با ما نشان می کند و می برد... من بارها این مساله را به ۱۳۷ و ۱۸۸۸ گفته ام... خوب به چه منظور این کار را انجام می دهند. اگر قرار است برای رفاه مردم این کار را انجام دهند پس چرا بعد از عکاسی و فیلمبرداری دوباره نیمکت ها را با و رات می کنند و می برند؟ یک آبخوری سنگی کوچک گذاشته اند و آب ندارد... پیمانکاران فقط از سرفه تکلیف کار می کنند... لوازم بازی این پارک را هم چند وقت پیش جمع کردند و تاپ و سرفه جدید آوردند که واقعا بچه ها نمی توانند از این وسایل بازی استفاده کنند... خدا را خوش نمی آید با کاری را انجام ندهند و یا اگر کاری به نام مردم انجام می دهید بیگسر باشید... من به پیمانکاران این شهرداری بارها گفته ام که عکاسی که با نیمکت های که با و رات به این پارک منتقل می کنند را برای چه کسی می گیرد؟ فضای سبز در این بوستان به اصطلاح در دست کرده اند اما به آن رسیدگی نمی کنند و روز به روز درختان این پارک خشک می شود... اهالی محله گاهی اوقات به درختان این بوستان آب می دهند تا حداقل چهار تا درخت در این بوستان وجود داشته باشد تا مردم از آن استفاده کنند...»

خرده فروشنده های آسیب زا

اهالی محله از ساخت و ساز این همه آپارتمان آن هم تحت عنوان احیای بافت فرسوده نگران هستند: «... خیابان شهید محمودی هم یکی از خیابان های اصلی محله شاهد است... وقتی بافت جمعیتی محله تغییر می کند خرده فروشنده های خاصی را ایجاد می کند... وقتی بافت شهری ها به این محله می آید اینجا بالا شهر می شود... وقتی یک نفر که در وقت آباد بزرگ شده است و می خواهد همانطور که در محله خود پر خوردمی کرده اینجا نیز همان سبک زندگی را داشته باشد؛ مشکلات زیادی را به وجود می آورد... کاسب های قدیمی این محله هنوز هستند... امنیت محله به نسبت خوب است... اما تراکم این محله زیاد است و این خیابان کشش عبور و روه های سنگین را ندارد... یکی دیگر از اهالی محله عنوان می کند: «... معضلات نظام آباد زیاد است... از خیابان باشگاه تا امام حسین و یاز میدان رسالت تا امام حسین مشکلات خاص خود را دارد... معنادار دو شب تا صبح اگر سر کوچه بایستید می توانید معضلات اجتماعی را ببینید... اعتبار در این محله پدید می آید... ساعت ۸ شب از دختر و پسر و بچه تا سن بالا به دنبال خرید و فروش مواد مخدر و مصرف آن هستند... جلوی مسجد محله مواد خرید و فروش می شود و خانواده هایی که بچه و جوان دارند برای حفظ بچه های خود واقعا تلاش می کنند...»

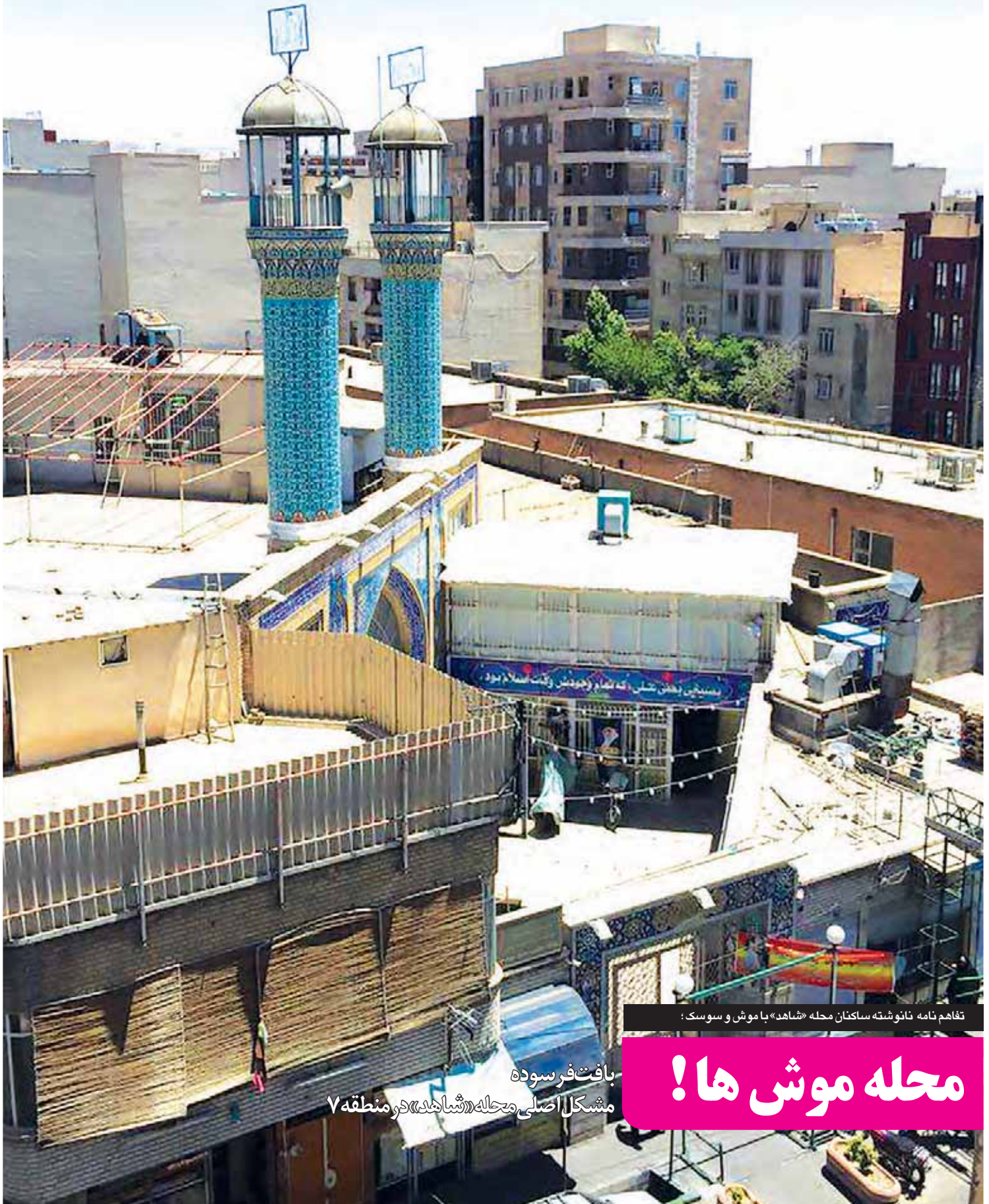
اسب سواری موش های در جوی های محله

سراغ یکی از بقایای های قدیمی محله می رویم. خان دایی به زغم سن ۸۰ ساله ای که دارد هنوز با بر جاست: «... من با پدرم رئیس جمهور بنشوم تا اوضاع کشور را بهتر کنم... اول اینکه تمام مدیر عامل های شرکت هار ایرون می کنند و افرادی که ذات باکی دارند را به سسر کار می آورم... تاجر کسی است که اگر خانواده اش باشند و یاد بگیران قیمت اجناسش یکی است... من ۷۰ سال پای تراز و هستم و پدر جد ما سفارش بقالی است... اهل نطنز هستم... جوی های آب مثل نائب حسین کاشی موش مثل اسب سوار داخل جوی هامی آیند و می روند و اگر یکی از موش ها وارد بقالی شود که بیچاره می شود... وقتی بازار من آید با جمع می شود و وارد خانه هامی شود...»

محله شاهد

تفاهم نامه نانوشته ساکنان محله «شاهد» با موش و سوسک:

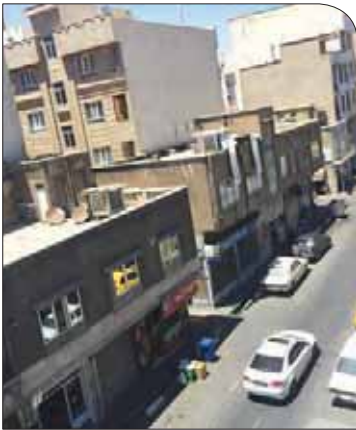
محله موش ها!

بافت فرسوده

مشکل اصلی محله «شاهد» در منطقه ۷

در ادامه محله کردی های هفتگی مان به محله «شاهد» در منطقه ۷ رفتیم. این محله در شمار محلات محروم منطقه قرار دارد. درد دل های شوراییان و اهالی محله طولانی و مفصل است. آنچه در زیر می آید حاصل حضور مادر این محله می باشد که تقدیم می شود:

روزانه، خانم ساعت ۸ صبح از خانه خود بیرون آمده، در آن کوچه کریمیان دو نفر آمدند با بچه اش بوده، کیفش را از گرفتند و فرار کردند رفتند! ۸ شب بانس، ۱۰ شب بانس، این مورد خیلی نکته ناجور برای محله ما است!

کتابخانه، فروشگاه های دولتی و رفاهی، برای محله وجود ندارد
فرجام در خصوص بازار میوه و تره بار نیز گفت: بازار میوه و تره بار می باشد، چند جا معرفی کردیم، از همشهری آمدند و با بنده مصاحبه کردند جاها را دونه به دونه نشان دادم، بعد شهرداری گفت اگر فروشنده باشد، ما می خریم، رفتیم به هر حال عملی نشد. این فعال اجتماعی در ادامه یادآور شد: ما در مانگاه برای مثال در مانگاه افلاطون که در مانگاه آزاد است، هر کسی نمی تواند به آنجا برود یک سرم وصل دند، ۵۰ هزار تومان ۱۰۰ هزار تومان باید پرداخت کنید! در واقع در مانگاه احمدی که دولتی است اگر در مانگاه شبانه روزی شود، خیلی کمک می کند.

مسئولان راهنمایی و رانندگی هم رفتیم و گفتیم، گفتند کاری می کنیم، دو تا مشکل خاص و بزرگ داریم، یک مورد این است و یک مورد دیگر دوربرگردان سر خیابان حجت است. ماشینی را می برند آنجا و دور می زنند، یک دور برگردان آنجا داریم، از آنجا می روند سر سیلان شما حساب کنید، لاستیک بنزین وقت و ترافیک چقدر است، اگر سر خیابان حجت باز شود، کسبه کهن حسینی زنده می شوند، الان همه کسب و کارها مرده، چون ماشینی که می خواهد برود و از آنجا رد شود، بالاخره یک خرید شدن یک دور برگردان سر خیابان حجت و ایستگاه خیلی به محله کمک می شود و لحاظ آبادی آن، یک مورد آن کنارهای امام علی است که اگر باز شود، تا آن اتفاقی که نباید بیفتد اگر بیفتد دیگر فایده ای ندارد که زن و بچه موتوروی زیر کامیون برود. عدم ایمنی در محله مورد دیگری بود که فرجام به آن اشاره کرد و افزود: دزدی

دسترسی از اتوبان امام علی (ع) به نظام آباد ضروری است

و در نظام آباد شود! این کنارهای امام علی آماده است، من یک دفعه با این بنده خدا صحبت کردم، گفتم چرا به این صورت است، گفتند ما بالاخره باید به یک چیزی بخوریم، گفتیم بزرگترین معضلی که الان وجود دارد، ولی تا اتفاقی نیفتد موتور سوار دوتا بچه جلو خودش گذاشته، زنش هم نشسته، خلاف می رود تا بالا برود

فرجام یکی دیگر از شوراییاری های محله شاهد در ادامه نشست هم اندیشی بررسی جالش ها و فرصت های محلات به مشکلات دیگری همچون اعتیاد و فحشا در محله اشاره کرد و افزود: خیلی مهم است بدانیم که بحث اعتیاد و فحشانی خانگی زیاد شده است! برای مثال دیشب یک نفر بنده را برد، به من نشان دادند که یک خانه تیمی شده است! یعنی دخترها یا خانمها را می آورند، آقایان هم می آیند آنجا در همین خیابان کهن که من علنا در جلسه ای با رئیس کلانتری ۱۰۶ هم مطرح کردم، ایشان گفتند از رده ما خارج است، ما هر کاری می کنیم حرف نیستیم، حالا چای آن را ما نمی دانیم که چه کسی در پشت صحنه باید باشد!

دسترسی از نظام آباد به اتوبان امام علی (ع) کسب و کار محله را رونق میدهد

وی افزود: مورد دیگری که مجدداً به آن اشاره دارم کنارهای اتوبان امام علی است. اگر شما بایستید شاید بیشتر از ۱۰ تا موتور

محله فقیر نشین!

ربیع الله گل نوری رابط شوراییاری محله در ادامه نشست هم اندیشی

جالش ها و فرصت های محلات اظهار داشت: یکی از مشکلات محله کمبود فضای سبز است، با توجه به اینکه اینجا بافت قدیمی دارد و تمام خانه ها قدیمی و پنجاه،

شصت متر و دو طبقه و سه طبقه هست، بالاخره مستاجر و مالک دارند! هم زندگی می کنند، منطقه پر جمعیتی است. متأسفانه از نظر اقتصادی بازار کار خوبی هم ندارند. همه باید بروند جاهای دیگر کار کنند و شب برگردند، این موارد چون محله فقیر نشینی است، آسیب های زیادی در آن وجود دارد. بچه ها که بیرون می آیند اولاً اینکه کامپیوتر ندارند که با آن بازی کنند، حالا ما می گوئیم بیایند بیرون چه کاری انجام دهند! یک زمین فوتبال هست، نه یک زمین فوتبال هست، نه یک زمین تنیس است و هیچ امکانات ورزشی در محله نداریم. یک زمین فتن کشیده و خیلی قدیمی فقط اسفالت است که آن هم چندین بار شوراییاری ها رفتند بگیرند، ساماندهی انجام دهند، دیگر الحمدلله لات ولوت های محله یک طوری بر خورند که کسی قادر نیست برود تقاضای کمک کند از شهرداری. شهر تهران با تخیل، ریاض در عربستان طرف می خواهد برود با سبورت بگیرند. اینجا شاید منی که همه بخواهند از آن بپهنان استفاده کنند، چنین اختیاری نداریم، شاید هم باید بنده بوجه شوم، خواهش بنده این است که یک مقدار همه مشکلات شهرداری خیلی زیاد است، این همه جوان ها و آینه سازان جامعه ما مربوط می شود، یکسری امکانات برای آن ها مهیا شود، حداقل یک زمین بازی که برورش پیدا کنند.

افزود: در قسمت های آموزشی، مدارس ما همه دولتی هستند، ولی زمانی که می خواهند تمام کنند چیزی که تلوزیون اعلام می کند، روزنامه ها اعلام می کنند، بیای خودی که مدیران مدرسه دارند یک چیز عجیب غریبی است، مدرسه می گوید نفری ۵۰۰۰ تومان پول تا بد بیایند. آقا ۵۰۰۰ تومان پول تا بد، ۴۰۰۰ نفر دانش آموزین مورد اصلا علاقه نیست. کسی هم اصلاً نیست که پاسخگو باشد! بالاخره بچه های معزوم فرقی نمی کند که پولدار و بی پول به هر حال بچه های معزوم هستند، آن ها باید درس بخوانند، متأسفانه وقتی به ۱۵ سالگی می رسند، با شهر به ۵۴ میلیون مواجه می شوند، دیگر مجبوری می شوند که روانه بازار کار شوند. بازار کار که کودک نابینا بدطبق قانون کار کند، در صورتی که عملاً در کارگاه کار می کند!

دزدی در محله در حد اعلا!

رحمان شمسوی یاد آور شد: اگر توانمند معتادها، کارتن خواب، فروشنده ها را جمع آوری کنند، پلیس یا گشت های بیشتری در محله بگذارند دزدی ها کمتر می شود. در یک شب در خیابان کهن سه ماشینی را رخت کردند! کسی هم جوابگو این داستان نبود! گفتیم، رنگ زدم، می نویسیم: چشم را می گویند ولی چشم خالی است! یک مقداری به فضای سبزهای ما بر سندا به پارکهای ما یک حالتی بدهند که یک قسمتی از آن هم اگر شده، بچه ها بتوانند با امنیت با مادرشان بنشینند.

و مسایح آن ها را بلند می کنیم، زیاد است! دزدی لاستیک و موارد دیگر به حد وفور تا جایی رسیده که جلوی مغازه ها می نشینند موادشان را مصرف می کنند و تازه و سایر پلشان را روی زمین می گذارند و می روند، ما باید برای آن ها جمع کنیم! اعتراض هم کردیم و گفتیم و نوشتیم، ولی کسی پاسخگو این قضیه نبود! حالا یک خواهشی که ما داریم از شهرداری، شهرداری محترم آقای مهر پسند خدا خیرشان دهد، اصناف و الحاق تا الاتی که آمده خیلی کار کرده است و الان که دارند کار می کنند، یعنی هم خودش کار می کند و هم از ما کار می خواهد.

اینجا ساکن هستند، در جای دیگر کار می کنند! اینجوری باید شب بیایند و صبح بروند! در چنین جاهایی نیاز است که تسهیلاتی را برای آن قائل باشند، برای مثال فرض کنید، اتوبان امام علی می روند تا محل کارشان، در هنگام برگشت خروجی که می توانستند سر چهارراه نظام آباد بزنند، تا مردم به راحتی داخل محوطه شوند. شهرداری به هر صورتی جلوی این قضیه را می گیرد و نمی گذارد که هم آن هست، هم مکان آن هست، هم از ترافیک امام علی جلوگیری می شود، هم باید تا چهارراه نظام آباد دور بزنند بیایند، ورود و خروج آن راحت تر می شود. آقای صباغچی خدا پدرشون رو بیامرز خیلی پیگیر این قضیه هستند، ولی کسی جوابگو ایشان نشد به خاطر این مسئله اش!

وجود دارد، نمی توانست بروند. تابستان هم نزدیک است، ما به این نیاز داریم که بالاخره مادری دست بچه خود را بگیرد حداقل در پارکی، جایی بنشانند! ما چنین چیزی را نداریم، اولاً که سسرانه فضای سبز خیلی کم داریم، دوماً اینکه در آن نامنی هست. و در ادامه سومین معضل محله را عدم دسترسی محلی از اتوبان امام علی به نظام آباد دانست و افزود: محله ما، محله کارگر نشین است، اکثر مردمی که در

رحمان شمسوی دیگر شوراییاری محله شاهد نیز در نشست هم اندیشی جالش ها و فرصت های محلات، مشکلات زیست محیطی محله را در اولویت سخنانش قرار داد و اظهار داشت: ما در اینجا حداقل فضای سبز را داریم، یک فضای سبز برای بانوان نداریم، این در شرایطی است که نصف جمعیت ما بانوان و خانمها هستند. یک جایی که برای مثال خانمها بتوانند وارد آن شوند و چند دقیقه در آن بنشینند. به علت نامنی ها و مزاحمت هایی که

محروران محله زیادند؛ آبرو دارند، خودشان را نشان نمی دهند!

لیلا احمدوند مدیر محله شاهد در پاسخ به اینکه روزانه چه تعداد مراجعه کننده به سرا وجود دارد و نسبت به ساختار جمعیتی عدد بالایی است یا کم؟ گفت: روزانه حدود سیصد چهارصد نفر مراجعه کننده داریم که شاید به علت باشگاه و کلاس های ورزشی باشد که داریم. یک مرکز آموزشی هم داریم. این رفت و آمد اینجا انجام می شود. نسبت به جمعیت آن خوب استقبال شده است. ولی بیشتر رفت و آمد نیازمندان ما هستند.

وی در خصوص تعداد نیازمندان در محله نیز گفت: ۱۵۰ خانوار که ثبت شده حامی هستند. که تقریباً ۹۰ درصدشان به نان شب محتاج هستند!

مدیر محله شاهد در این خصوص که چقدر توانسته فضا و امکانات بدهد نیز افزود: مشکل اینجا است که ما نمی توانیم آن ها را اسباب و کتیم. یعنی باید از جای دیگر به ما توزیع شود و این توزیع هر ۲ ماه ۵ ماه یکبار سید کالای خیلی جزئی که فکرمی کنم برای یک هفته ما کافی نباشد بعد چون ما محلی هستیم، ما را حامی می دانند هر روز که در رایز می کنیم، ۵، ۴ نفر نشسته اند خاتم برای ما چه کاری می کنید به ما چه می دهید! الان ماه رمضان چه کاری انجام می دهید!

وی در پاسخ به اینکه اگر بخواهید یک تخمینی داشته باشید، آن هایی که ثبت نام نکردند اضافه کنید، به چه تعدادی می رسید، گفت: محله ما در منطقه ۷ جزء محروم ترین محله ها حساب می شود و دو محله با هم ادغام شده، جمعیت ۵۷۰۰ نفری تشکیل شده است، به همین علت اکثریت مردم محروم هستند! چون قشری که در اینجا هستند مذهبی هستند خیلی از افراد نمی آید بگویند که نیازمند هستیم یعنی آبرو دارند. ما باید خودمان آن را بشناسیم.

مجدید صباغچی دبیر شورایی محله «شاهد» در جریان برگزاری نشست هم اندیشی بررسی چالش ها و فرصت های محلات منطقه ۷ در شناسایی محله شاهد اظهار داشت: مجموعه محله شاهد از دو محله نیم تشکیل شده است. دو محله نیم جمعیت شد تا محله شاهد از قسمت شرقی به سیلان جنوبی، غربی به امام علی و از شمال هم به امام علی و بالای نظام آباد و از جنوب هم به خیابان دماوند منتهی شده است.

دست شورایی بسته است

وی در ادامه سخنانش به معضلات منطقه و البته محله شاهد پرداخت و افزود: یکی از بزرگ ترین مشکلاتی که ما در منطقه داریم و در محله هم وجود دارد بافت فرسوده است. حدود ۵۰ درصد بافت فرسوده منطقه ۷ در ناحیه یک هست که از سه محله تشکیل شده است، ۷۰ درصد بافت فرسوده ناحیه ۱ در محله شاهد است! به همین علت محله شاهد بیشترین حجم بافت فرسوده منطقه ۷ را شامل می شود. در محله حدود ۵۷۰۰ سکنه داریم. این بافت فرسوده ضربه های زیادی به منطقه زده است، چرا که چون رایجی و جمع آوری زباله و خدمات رسانی و امداد رسانی برای محله شاهد سخت شده است، ما در کشور به دوستان هم پیشنهاد کردیم که کاش بهتر بود در قسمت های محله ما یا محله ای دیگر، ابتدا یک محله ای را به صورت پایلوت در کل تهران بازسازی می کردند و به عنوان نمونه و به عنوان یک جایگاه ویژه مشخص می کردند، بعد می آمدند می گفتند برای محله های بعدی برنامه ریزی شود. چه بهتر اگر از محله ما که هم سکنه بالایی دارد و با بافت بر بیست مدرسه داریم، یازده تاسمجسد داریم و در این زمینه خدمات بسیار زیادی در حال انجام است ولی وقتی شما به بدنه شورایی می آید، می بینید که او و آخر دست شورایی بسته است! یعنی چه در زمینه خود شهرداری و چه در زمینه ستاد و جاهای دیگر از خدمات ویژه ای که در زمینه شورایی ها می خواهد انجام شود و بتواند در خدمت واقعی شورایی ها باشد، نیست! خیلی وقت ها به دوستان شورایی پیشنهاد کردیم و تقسیم برای مثال در محله ۷

بافت فرسوده و آلودگی زیست محیطی فاضلاب؛ چالش های اصلی محله

در محله خودمان بالغ بر ۵۰ تا ۷۰ واحد خالی شهرداری را داریم! خوب شاید آمار خیلی بیش از این باشد، چند مجموعه ورزشی خالی در محله داریم که نیمه کاره رها شده است! عکسبرداری کرده ام که به علت هایی با تکلیف رها شده است!

صباغچی با اشاره به اینکه بسیاری از فضاها در اختیار مدیریت شهری قابلیت واگذاری به شورایی ها و مردم را دارد اظهار داشت: یک مجموعه ورزشی در این منطقه هست که با توجه به ویژگی های بنده بعد از ۳ ماه خواستیم این مجموعه ورزشی را به شورایی واگذار کنیم! ما باهاش گفتیم، بگذارید در اختیار محله باشد، بگذارید ما بتوانیم بچه مسجد و بسیج و خانواده های شهدا و مدرسه ای ها را جذب آنجا کنیم، دنبال پول آنجا نباشید! ولی متأسفانه دوستان آمدند بر حسب در آمدن آنجا را پایه قیمت ماهیانه ۸ میلیون تومان اجاره اعلام کردند، خوب شخصی هم که در نظام ما معروف است، آمد آنجا اجاره کرد و ایشان ورزشکار هم هست.

ایشان آنجا اجاره کرد، یک عدد و رقمی هم زد که هیچ عکس به پای ایشان هم نرسید! با ما میانه ۲۴ میلیون آنجا اجاره اعلام کرد، خوب شخصی هم که در نظام ما معروف است، آمد آنجا اجاره کرد و ایشان ورزشکار هم هست.

ایشان آنجا اجاره کرد، یک عدد و رقمی هم زد که هیچ عکس به پای ایشان هم نرسید! با ما میانه ۲۴ میلیون آنجا اجاره اعلام کرد، خوب شخصی هم که در نظام ما معروف است، آمد آنجا اجاره کرد و ایشان ورزشکار هم هست.

وی در ادامه افزود: ما در بحث آموزشی مشکل داریم، مدارس محله فرسوده اند، چند روز پیش در جلسه ای خدمت دوستان عرض کردم، بچه خودم در حال درس خواندن در مدرسه ای است که خودم در مقطع ابتدایی در آنجا درس خواندم، آن موقعی که بنده در آنجا درس می خواندم، آن مدرسه بیست ساله بود، الان بچه من بعد از ۳۰ سال در حال تحصیل در همان مدرسه است. این مدرسه الان بالغ بر ۵۵ سال سن دارد. شما حساب کنید که هیچ امنیت و تشنج هم ندارد، تازه آن زمانی که بنده در آنجا تحصیل می کردم، ۱۰۰ نفر دانش آموز در آنجا درس می خوانده است، الان

۲۵۰ دانش آموز در حال تحصیل است! مدرسه ای که تمام وی و بنا و تکیلات آن ضعیف شده و از بین رفته است! خوب این شده است که خانواده ها از محله ما مجبور هستند که بچه های خودشان را به محله های دیگر ببرند، شاید یک موقعیت بهتری برای فرزندان پیش بیاید، باید آلودگی و ترافیک را به وجود آورده است! مشکلات معیشتی را به وجود آورده است. گرانای را به وجود آورده است. تورم در مناطق خاصی را به وجود آورده است و هزار مشکلات شبیه به آن را به وجود آورده است. اگر یک تدبیر و برنامه ریزی در اساس کار اتفاق بیفتد همه چیز حل می شود. من یک طری را خدمت آقایان در دولت های قبلی داده گفتم بوم که باید محله ما هفت نفر در آن کار می کنند، از بالای همه بانک های خالی است، بالای بانک را بسازید، هر کسی می آید کارمند بانک می شود، بیاید همان جاساکن شود، بعد از اینکه به بانک جدید رفت، اسباب کشی کنند و برود در ساختمان بانک جدید، یعنی در همان محله خودش حضور داشته باشد. اگر این برنامه ریزی ها باشد، ترافیک و اختلال کم خواهد شد.

رفت و آمد و اعصاب خوردی و تشنج هم خواهد شد. برای همین ما در این محله این مشکلات را داریم. این بافت نیاز به خدمات از زندهای دارد.

محله عقب مانده است!

خانم صباغچی که بیش از ۱۸ سال است در شهرداری فعالیت دارد در ادامه نشست هم اندیشی چالش ها و فرصت های محلات اظهار داشت: یازده سال است که در بنیاد شهید معتمد و معین بنیاد شهید هستم. مشکلات بسیاری در شهرداری هست که قابل حل است! ولی متأسفانه مسئولی که خواهد بیاید این کار را انجام دهد، خودداری می کند و انجام نمی دهد! وی گفت: محله ما هنوز یکی از محروم ترین

کنند! الان بحث آلودگی فاضلاب خیلی مشکلات زیادی دارد که حالا باید یک برنامه ریزی جدید شود، مشکلی که به تدبیر بعضی از آقایان اتفاق افتاد و نوع لوله گذاری و نوع پایه و اساس مشکل دارد. همین فاضلاب مقابل سرا را اگر شما در روز دو سه بار بازدید کنید، می بینید که هر روز بالغ بر ۲۰۰، ۳۰۰ موسک از این فاضلاب بیرون می آید و داخل خانه های مردم می شود! خوب چرا این طور بوده است فاضلاب بیرون بیاید!

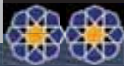
شورای محله شاهد دیگر معضل محله را وجود حیوانات موذی نام برد و افزود: در محله ما یکی از مواردی که نیاز به توجه بیشتری دارد، موش است که با آن کنار آمدیم و آن ها هم با ما کنار آمدند. ما هم یک تفاهم نامه موش ها نوشتم کسی حریف آن هاننشد. ما به عنوان شورایی آمدیم با آن ها تفاهم کردیم، ولی سوسک در خانواده ها، ما آن خانواده هایی را در محله ما داریم که بیش از ۲۰ خانوار مشخص اسمی آن ها را هم داریم اگر

بخواهید معرفی می کنیم که سیستم فاضلابشان را از سیستم فاضلاب شهری قطع کرده اند، چرا چون تمام خانه نوساز پر شده از جانوران موزی سوسک و آلودگی بیش از حد در خانواده ها ایجاد کرده است که به صورت کلان مشاهده شده است.

محله های تهران حساب می شود! چه از نظر کاری و چه از نظر فرهنگی و چه از نظر هر چیزی که شما حساب کنید، محله عقب مانده است! با توجه به اینکه خود آقای طلوعی تأیید کرده که این محله واقعا محروم است و نیاز مبرم به این دارد که بازسازی خوبی در آن انجام شود! ولی متأسفانه تنها شونده حرف هستیم عمل در کار نیست، اگر عمل بود ما می توانستیم بهتر از اینجا استفاده کنیم.

محله نظام آباد

در جمع شوراییاران محله «نظام آباد» مطرح شد:

حاشیه بزرگراه امام علی (ع)

پناهگاه معتادان خیابانی!

باقت فرسوده و خانه های
تیر چوبی، طرح تعویض
خیابان مدنی، نبود فضای
سبز، رها شدن پروژه
فاصلاب از مهم ترین
مشکلات محله نظام آباد

معزل معتادان و سارقین در محله!

حیبی عضو شورایاری محله «نظام آباد» در نشست هم اندیشی چالش ها و فرصت های محلات با اشاره به مسئله اعتیاد در محله اظهار داشت: مشکلات بسیاری در بخش محدوده داریم، اولین آن معتادان محله هستند، همان طور که آقای بهشتیان گفتند در فضای

شهرداری کاری برای محله انجام نداده است!

منصور بهشتیان از اعضای هیئت امنای محله «نظام آباد» نیز در جریان برگزاری نشست هم اندیشی چالش ها و فرصت های محله اظهار داشت: مشکلات در این منطقه زیاد است، چه کاری باید انجام داد تا اکنون شهرداری

کاری برای انجام نداده است و ما هم نمی توانیم کاری انجام دهیم به آن صورت کاری نداریم چون شهرداری دست ما را بسته است. وی در خصوص مشکلات محله افزود: مهمترین معضل محله ترافیک در تیرازه و اتوبان امام علی است. این اتوبان بار کینگ ماشین های سنگین شده است، در چنین های طرف افراد معطاد طرف کرده اند اینها هم چارسه می زنند.

فضایی برای فعالیت های بانوان وجود ندارد!

ترکاشیوند عضو شورایاری محله نظام آباد در ادامه جلسه هم اندیشی چالش ها و فرصت های محلات اظهار داشت: یکی از معضلات محله ما نداشتن مکان ورزشی و فرهنگی برای بانوان است که از طرف شورایاری تلاش

های زیادی صورت گرفت، اما متأسفانه شهرداری هیچ اقدام لازمی را در این باب انجام نداده است. از دیگر معضلات محله ما کمبود فضای سبز است. اصلاً فضای سبزی در این محله وجود ندارد. یعنی هیچ کاری هم انجام نشده است!

وی در پاسخ به اینکه وضعیت مشارکت بانوان چگونه است؟ و چه فضایی برای مشارکت زنان وجود دارد؟ اظهار داشت: اصلاً چنین مشارکتی وجود ندارد، این دلیل کم فضای برای این مهم داریم.

درخواست مکانی برای کار آفرینی زنان سرپرست خانوار!

جمالی عضو شورایاری محله نظام آباد نیز در ادامه نشست هم اندیشی چالش ها و فرصت های محلات گفت: ما چندین بار، شاید حدود سه چهار سال که به شهرداری گفتیم که یک منزل به ما اینجا بدهید تا بتوانیم برای

خانم ها کار آفرینی کنیم. خانم های بی سرپرست در محله زیاد داریم. چقدر ما و چقدر دیر ما گفته است و چقدر خودمان گفتیم و چقدر رفتم گزارش دادیم، ولی هیچ وقت تریب آن ندادند که ما بتوانیم در منزلی برای این خانم ها کار آفرینی کنیم.

این فعال اجتماعی افزود: مشکلات دیگری که در این محله وجود دارد نگهداری حیوانات در خانه است. امروز در مسجد خانم های گفتند که بعضی خانه ها سنگ نگی می دارند. شما کار می توانید به محیط زینت انتقال بدهید، بر ندهد یاد نگی می دارند یا سنگ، سنگ های بزرگ، می رویم اعتراض هم می کنیم اصلاً تریب آن نمی دهند!

خاتم شوهر راننده تریبی بود یا معناد بود که فوت کرده است، یکی بیاید آن را بر وسامان دهد، ما این همه می ایسم می گویم کمیته امداد، ولی اینجوری هم نیست شامل حال افراد نیست! شهرداری هم می آید گزینشی کار می کند، متوجه می شوید، به آن کسی که دلش می خواهد کمک می کند، اینها اینکه کسی که مستحق کمک هستند. خیلی از کسانی هستند که این وضعیت را دارند، سلی صورت خودشان را سرخ نگی می دارند، ولی نمی خواهند همسایه شان بفهمد که امشب آن ندارد که بخورد اما باید بایم روی این موارد کار کنیم، روی این وضعیت ها کار شود، مملکت ما مملکت فقیری نیست، مردم ما مردم نجیبی هستند، شما می بینید وقتی بحث انتخابات پیش می آید، اینجوری مردم پای کار می آیند کاری به این ندارم که آقای روحانی باشد یا آقای رئیسی، بحث این است که مردم پای کار بایند و به مقام معظم رهبری بگویند که لیک گفتیم و آمدیم، ولی مسئولان رده پایین تر این کارها نمی کنند.

می آید، چند روز پیش آقای موسوی گفت اصلاً ناخود آگاه معزله زیر پلهای درست شد و بکسری باقیق ایجاد شد. وی در ادامه افزود: این محله واقعا محروم است، ولی محله ای است که آدم های خوبی در آن دارد نمی خواهم بگویم همه این وضعیت را دارند، در وضعیت اینجا، مسئولان اینجا، چه شهردار باشد، چه آقای قالیباف باشد چه بالاتر برود، استاندارد باشد، ککسون هم نمی گزاه شما بایید در این روزنامه نویس و عکس بنساز از کنار آن می گذرند و می روند، ما به دنبال ایجاد خبره به جوانمردان هستیم، هنوز نتوانستیم در کل کشورمان یاد در همین محله نظام آباد بگویم یک آقای که فوت کرد، یک خانمی سرپرست خانواده می شود، این

سبزی که درست شده در کنار گذر امام علی بیشتر معتادان از آن استفاده می کنند، برای کشیدن موادشان، تا مردم و هیچ کس هم نمی آید به آن ها بگوید بالای چشمشان آبرو است! تادلتان بخواهد در اینجا سارق زیاد شده است. این فعال اجتماعی چالش دیگر محله را تجمع و وجود کارگران در میدان امام حسین (ع) عنوان کرد و افزود: در آنجا می توان گفت که کل کشور بکسری نمایندگی در آنجا دارند که آن ها همه به عنوان کارگر فعلی و افتائی است، کسی به آن ها بگوید که چرا اینجوری است یا چرا وضعیت شما اینجوری است! یعنی کسی نمی آید دردی از آن درمان کند! بحث دیگر بحث اماکن هاست، معزله دارها که مثل قارچ یک دفعه به وجود

خشونت خانگی اولین چالش طرح سنجش عدالت

است؟ گفت: در حوزه سلامت از نظر مسائل زیست محیطی، مسائل اجتماعی و فقر فرهنگی مشکلاتی در محله وجود دارد. وی در پاسخ به اینکه چه تعداد خانوار نیازمند شناسایی شده است؟ اظهار داشت: البته کار شناسایی خانوارهای نیازمند برعهده خانه سلامت نیست اما انجام شده است، زمانی در خصوص اینکه اولویت های طرح سنجش عدالت چه چیزهایی است؟ افزود: طرح سنجش عدالت که در محله نظام آباد انجام شد، سه اولویت در این محله شناسایی شد، اولویت اول خشونت خانوادگی بود، اولویت دوم حوادث

مربوط به خانه سلامت است، ولی مجموعه سارخ تعداد بیشتری هستند. خانم های که برای خانه سلامت می آیند و می خواهند برای نقد خون، فشار خون و معاینه های پزشکی بهره بگیرند پنا در کلاس های آموزشی شرکت کنند. خود ما فقط کارمان مختص به کلاس های داخل سرا نیست، به مساجد و مدارس می رویم، یعنی بیشتر کاری که ما انجام می دهیم کارهای درون محله است. این فعال اجتماعی در پاسخ به اینکه مهم ترین معضلی که در حوزه سلامت در محله شناسایی کردید، چه چیزهایی

رویکرد اصلی آن طرح پیشگیری و آموزش هست، ما دوره آموزشی داریم، وی در ادامه در خصوص میزان استقبال افراد محله از کلاسها اظهار داشت: بستگی به کلاس های آموزشی ما دارد. برای مثال همه کلاس های ما داخل سرا خلاصه نمی شود! یک تعداد کلاس داخل سرا داریم، حالا ممکن است که روز نباشد، اما به طور میانگین روزانه شاید ۶ نفر مراجعه کنند داشته باشیم. مدیر سلامت محله در این خصوص که جمعیت محله چه تعداد است؟ گفت: ۱۴ هزار نفر ساکن محله اند.

ندازمانی مسئول خانه سلامت محله نظام آباد در پاسخ به اینکه روزانه چه تعداد مراجعه کننده به سرا دارد و پسا توجه به ساختار جمعیتی آیا این تعداد قابل توجهی است، اگر مشارکت و استقبال پایین است، علت آن چیست؟ اظهار داشت: بنده از سال ۸۹ در سراهای محله مشغول به فعالیت هستم. خانه سلامت واحدی هست که زیر مجموعه سراهای محله و در نقش تسهیل گر سطح سلامت محله را ارتقا می بخشد، ما ۱۱ کانون داریم، هر کدام از این کانون ها اعضای مختلفی را دارند. کلاس های آموزشی خانه سلامت است،

همجواری بیمارستان و محل دپوی بازیافتی ها

کنار بیمارستان امام حسین امن نمی دانم که کجای این شهر آمایش سرزمینی انجام می شده یعنی بر اساس چه چیزی به این نتیجه رسیده اند که کنار بیمارستان یک مرکز بازیافتی باشد، این مورد نه با هیچ استاندارد جهانی و استاندارد محلی و منطقه ای هماهنگی ندارد! با عقل هم جور در نمی آید!

خودشان را ایفا کنند تا ما هم با شما همزبان شویم تا بتوانیم این مسئله را یک جور حل کنیم. قربانی در ادامه یاد آور شد: نکته بعدی در کلاس کار همین بیمارستان که حالا خودش محل بیماری ها است، یک مرکز ما داریم بر نظیر شهرداری تحت عنوان مرکز جمع آوری بازیافتی ها که تمام بازیافت های شهر تهران در کنار بیمارستان امام حسین که مرکز بهداشت است، تمام میکروب ها را در یک جا جمع می کنیم، شما می بینید این مورد را در عملیات میدانی ببینید حضور یک مرکز بازیافتی که تمام کارتن ها، پلاستیک و تمام زباله های خشک در آنجا جمع می کنیم، در کجا در

که بیمارستان داشتیم، کم شده است، ولی همچنان این نگرانی وجود دارد! این فاضلابها را دفع می کنند، مستندات آزمایشگاهی آن را داشته باشیم، ولی متأسفانه این موارد را خیلی جلدی نمی گیرند، اینجا هم جای محیط زیست خالی است و هم محیط زیست منطقه بنا به هر دلیلی در این قضیه کار انجام می دهند؛ ولی هزینه های آن را دارند مردم می دهند! شما در هنگام عصر تشریف ببرید همین پارک محله خودمان که تنها پارک محله است، می بینید که بوی فاضلاب کاملاً مشهود است. این فعال اجتماعی تاکید کرد: این جایی است که واقعا می طلبد رسانه ها نقش

کثیر، بعد بروند تا چهار سال دیگر! به هر حال حضور رسانه در محله های فقیر نشین می تواند خیلی از مسائل ما را در کوتاه ترین مدت سریع تر حل کند! به همین علت جای شما در این محله پیش از پیش خالی است! محله ما خیلی مشکل دارد اولین اولویت ما در محله بحث فاضلاب های شیمیایی بیمارستان امام حسین (ع) است. **اولویت محله فاضلاب های شیمیایی بیمارستان امام حسین (ع) است**

قربانی عضو شورایاری و بازرس شورای محله نیز در جریان نشست هم اندیشی چالش ها و فرصت های محلات به فقیر بودن محله طبق تقسیمات شهری اشاره کرد و افزود: محله با توجه به تقسیم بندی شهرداری تهران جزء آن ۵۲،۵۲ محله فقیر شهر تهران است، به هر حال فقر عوارض خاصی خود را دارد فقط فقر نداشتن پول نیست! نداشتن بهداشت تا نداشتن آموزش و... را شامل می شود. وی با اشاره به متولیان نشریه به اهمیت نقش رسانه ها در خصوص شناساندن مشکلات محلات تاکید کرد و اظهار داشت: رسانه ها ابتدا نقشان در حوزه محله ما باید پایدار تر باشند، نه اینکه ما گزارش تهیه

علی چاوشی از اعضای علی البدل شورایاری محله نظام آباد در ادامه نشست هم اندیشی چالش ها و فرصت های محلات با اشاره به اینکه مسائل و مشکلات تقریباً گفته شده، معضل آسفالتهای خیابان های محله را مطرح کرد و اظهار داشت: آسفالتهای کوچه ها و پاده ها و هاست که بسیار وضعیت نامناسب و بدی دارد که باعث آذیت کودکان و مسالخوردگان می شود. بارها من خودم شاهد بودم که به زمین خوردن چندین بار هم به ناحیه تذکر دادیم، ولی متأسفانه اقدامی صورت نگر نگرفت.

انتقاد به وضعیت نامناسب آسفالتهای معابر!

مدیر هنری: گلنوش مریخی
 چاپ: سلام
 توزیع: نشر گستر امروز

صاحب امتیاز و مدیر مسئول: سیمین سالاری اسکندر
 سردبیر: عابدین سالاری اسکندر
 معاون سردبیر: افسانه قانع
 مدیر اجرایی: عبدال... سالاری

هفته نامه سیاسی، اجتماعی و فرهنگی

آفتاب در محله مدنی طلوع نکرد

قرار بود با اجرای طرح آفتاب یک مجتمع بزرگ فرهنگی در محله قدیمی مدنی ایجاد شود. اجرای این طرح نیاز داشت تا املاکی از سوی شهرداری منطقه خریداری شود. به همین دلیل در یک دهه گذشته شهرداری منطقه اقدام به خرید برخی از املاک و مغازه های این محله کرد، اما با توقف این طرح وضعیت املاکی که از اهالی خریداری شد، هیچ وقت مشخص نشد: «... ۴۰ سال پیش در طرح مجتمع آفتاب که قرار بود یک مجتمع فرهنگی، ورزشی و تجاری ۱۰ طبقه باشد، سر قفلی مغازه هایم را واگذار کردم تا بعد از ساخت مجتمع، یکی از واحدهای تجاری آن را تحویل بگیرم. اما این طرح به سرانجام نرسید و در حال حاضر شهرداری یک مغازه به صورت امانی به من داده تا کسب درآمد کند... در حال حاضر مبلغی در حدود ۱۲۰ میلیون تومان از شهرداری منطقه طلب دارم که گفته اند با تطبیق با نظیم را نقدی می کنند، یا در جای دیگری از منطقه به من مغازه می دهند... حدود ۱۰ سال پیش شهرداری خانه های اینجا را تملک کرد و از همان روز به بعد، این محدوده گودبرداری شده، بدون استفاده باقی مانده است... تصور کنید یک زمین بزرگ بدون استفاده که دورش نیز محصور است، چه محیط مناسبی برای کار تن خواب ها و معتران به حساب می آید. در حال حاضر اینجا تبدیل به پاتوقی برای معتران شده است؛ اینجا آتش روشن می کنند، و حتی برای خودشان اتاقک در دست کرده اند و شب ها اینجا زنده گی می کنند! خانواده های ما در این محل امنیت ندارند. بارها به ۱۳۷ هم زنگ زده ایم، آمده اند اتاقک ها را هم خراب کرده اند و رفته اند. اما برای رفع این مشکل واقعاً نیاز به یک کار اساسی داریم...»

زمینی که قرار بود پارکینگ شود!

اگر از ساکنان خیابان شهید مدنی باشید یا در چند سال اخیر، گذر تان به این خیابان افتاده باشد، حتماً گودال بسیار بزرگ کنار بیمارستان امام حسین (ع) که با فانس و ایرانی های نارنجی رنگ محصور شده را دیده اید. گودالی که به دلیل رها کردن زباله در آن، تبدیل به یک سطل زباله بزرگ و جولانگه ای برای جانوران موذی به ویژه سوسک و موش شده و به دلیل تجمع افراد معتراد و کار تن خواب، امنیت را از اهالی محل گرفته است. همه چیز از طرحی به نام «آفتاب» شروع شد. طرحی که در زمان شهردار وقت منطقه برای ایجاد مجتمعی فرهنگی و ورزشی در قلب نظام آباد کلید خورد. در این محدوده چند خانه و مغازه بود که شهرداری آنها را تملک کرد و کوچه بین این املاک را هم داخل طرح آورد تا این محدوده را برای ایجاد یک مجتمع فرهنگی و ورزشی بزرگ آماده کند. حتی در این زمین گودبرداری هم انجام شد ولی ظاهراً به دلایلی، کار پیش نرفت و گودال به همین شکل باقی ماند.

این گودال در دسر ساز!

محله هم پلاک کثیف مانده!

هر چند ۱۰ سال از گودبرداری این پارکینگ می گذرد، اما همین گودال عمیق وضعیت خانه های که در کنار آن قرار گرفته اند را تحت الشعاع قرار داده است: «این زمین گودبرداری شده، چندین سال است که بدون استفاده رها شده و همین موضوع سبب ترک خوردن دیوار خانه های قدیمی محله شده است. این در حالی است که در کوچه های فروردین، جلالی، ابراهیمی، آشتیانی، البرز و اسلامی که اطراف گودال هستند، خانه های یک طبقه و ۲ طبقه بسیاری وجود دارد. به نظر من تنها با تملک این خانه ها و اضافه کردن دشتان به زمین فعلی، شهرداری می تواند همه کمبودهای محل را رفع کند...»

زمانی که مرکز تجاری تیرازه ساخته شد، اهالی محله می دانستند که وجود این مرکز تجاری ترافیک محله را بیشتر می کند. این در حالی بود که حتی تامین پارکینگ مورد نیاز این مجموعه نیز فراهم نشده بود: «در این ۱۲، ۱۰ سالگی که این گودال به همین شکل باقی مانده، مشکلات مختلفی گریبان اهالی را گرفته که از مهم ترین آنها می توان به حضور معتران و کار تن خواب ها، ترک برداشتن دیوار خانه ها و تجمع حیوانات موذی از جمله سوسک و موش اشاره کرد... وقتی معتران و کار تن خواب ها داخل گودال برای خودشان اتاقک در دست می کنند، به مسئولان شهرداری و سامانه ۱۳۷ اطلاع می دهیم. آنها هم می آیند و کار تن خواب ها را به گرخانه شاهد می برند و اتاقک های شان را تخریب می کنند، اما این کار فقط برای چند روز و چند هفته گودال را از حضور معتران پاک می کند. دوباره بعد از مدت کوتاهی به اینجا باز می گردند. به نظر می رسد که به جای این راهکارهای موقت، نیاز به یک راه حل دائمی داریم...»

احتمال ریزش خانه ها

«را شدن یک گودال بزرگ به مدت یک دهه آن هم در شرایطی که تبدیل به زباله دانی شده است؛ نگرانی اهالی کوچه های اطراف به ویژه اسلامی را نیست به ریزش املاکشان بیشتر کرده است: «... اینجا یک قطعه زمین صاف و هموار بود که برای ساخت و ساز مجتمعی فرهنگی و ورزشی، گودبرداری شد. حالا این گودال عمقی بالغ بر ۲ متر دارد و اگر چه با محصور کردنش، امکان حادثه به حداقل رسیده، اما رها کردن آن به مدت طولانی باعث ترک خوردن آسفالت کوچه و دیوار خانه ها شده است... وقتی خانه های داخل کوچه قصد بازسازی ملک خود را دارند، از کوچه نه چندان بزرگ اسلامی، ماشین سنگین عبور می کند. ترس همیشگی ما و دیگر اهالی این کوچه، احتمال ریزش ساختمان های کوچه در نتیجه عبور این خودروهای سنگین است که امیدواریم هر چه سریع تر فکری به حال این وضعیت شود...»

یکی دیگر از اهالی محله می گوید: «... این گودال بدون استفاده اگر چه از ابتدا محصور بوده، اما به هر حال کار تن خواب ها و معتران راهی برای رفتن به داخل آن پیدا می کنند... زباله های که این افراد تولید می کنند، از این فضا خارج نمی شود و تجمع زباله های روی یکدیگر باعث شده تا دقیقاً چسبیده به بیمارستان امام حسین (ع)، با توفی برای حیوانات موذی به ویژه موش ها به وجود بیاید. در واقع تجمع معتران و کار تن خواب ها یک روی سکه است، روی دیگر سکه تبدیل گودال به یک سطل زباله بزرگ است که باعث شده بهداشت، از کوچه ما زخمت ببندد و سلامت اهالی به خطر بیفتد... به غیر از حمله موش ها به خانه مان، افزایش سرقت در کوچه هم امر مان همین گودال بدون استفاده است... وقتی این گودال با توفی سارقان و کار تن خواب ها و معتران شده، طبیعی است که دردی در کوچه هم زیاد شود...»

گزارش هفته نامه «پدیده شهر» از محله نظام آباد منطقه هفت

گودالی که نه پارکینگ شد

و نه تکلیفش مشخص شد!

محله نظام آباد قدمت دیرینه ای دارد. محله ای که مشکلاتش به مانند بسیاری از محله های قدیمی شهر تهران بافت فرسوده است و نبود فضای سبز، ترافیک هم امان مردم را بریده است. وجود مرکز تجاری تیرازه در خیابان مدنی و کمی جلوتر بیمارستان امام حسین (ع) تکلیف تمام مشکلات ترافیکی را در این محله قدیمی با معابر تنگ و پارک مشخص می کند. ترافیک و نبود جای پارک مساله این است. اهالی این محله به خودروهای که به یکباره جلوی در خانه های شان رها می شوند نا صاحب آن سر اسیمه به دنبال مرض خود به بیمارستان بروند و ساعت ها اهالی را از کار و زندگی می اندازند؛ عادت دارند. دعوا بر سر پارک خودروهای که بدون توجه به قوانین انجام می شود تا کوچه های پارکی که هر چند ملز به نامین جای پارک هستند اما هیچ وقت نمی توانند از این فضاهای برای پارک خودروهای خود استفاده کنند و به اصطلاح شهرداری جی ها «پارکینگ در انتظار» می سازند؛ بخشی از مشکلات محله شهید مدنی نظام آباد است.

فضای سبز مشکل بزرگ محله مدنی

نبود فضای سبز کافی یکی دیگر از مشکلاتی است که اهالی محله مدنی با آن روبه رو هستند: «... در کل محله نظام آباد، فقط یک بوستان مریم وجود دارد که دقیقاً پشت خانه های این محدوده است. اگر این خانه ها تملک شود و بتوان این فضا را هم به بوستان مریم اضافه کرد، بدون شک یکی از بهترین و بزرگ ترین بوستان های این محله خواهد بود. این در حالی است که محله ما با جمعیتی بالغ بر ۲۰ هزار نفر، فاقد پارکینگ، بازار روز و ورزشگاه است. تنها یک برنامهریزی در دست می توان از این فضا برای ساخت همه فضای مورد نیاز منطقه بهره برد... گودال کنار بیمارستان امام حسین (ع)، به واقع تبدیل به معضلی برای محله شده که علاوه بر مشکلاتش، چهره محله را هم از حالت طبیعی خارج کرده است. در خواست ما و همه اهالی محله نظام آباد از مسئولان شهری منطقه این است که هر چه سریع تر تکلیف این گودال را تعیین کنند. قطعاً هر نوع کاربری که برای این زمین در نظر گرفته شود، بهتر از وضعیت فعلی اش است و اهالی صرفاً خواستار تغییر وضعیت کنونی این گودال هستند...»